

logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. marec 2006, letnik XXXVII, št. 3

- ❖ Slovesno -
Prešernu v čast
- ❖ Podeljena februarska
priznanja
- ❖ O kulturi in pomanjkljivi
kulturi
- ❖ Krožišče za povezavo
Rovtarske s Tržaško
- ❖ Napredki po krajevnih
skupnostih
- ❖ Kako do subvencij v
kmetijstvu?
- ❖ Muzej krasa - ZA ali PROTI?!
- ❖ Naš najmlajši pisatelj
- ❖ Natečaj za mlade slikarje in
mlade literate
- ❖ Ana Šimenc - lep obet na
tekaških smučeh
- ❖ Nekoč je bila ... šola v
Grčarevcu

Če imajo jamo, naj imajo še muzej!

»V imenu slovenske države in v imenu evropske civilizacije se opravičujem za objavo Mohamedovih karikatur. Svoboda tiska ne opravičuje žalitve verskih čustev več kot milijarde muslimanov. Spoštovati moramo drug drugega, spoštovati vero in običaje drugih. To je edini način, da mirno živimo drug ob drugem na našem planetu.« je bil velikodušen naš predsednik z Zaplane. Nekateri so se ob tem skoraj pohujševali, češ da ni bilo nikakršnega opravičila za marijansko podgano. Čemu neki, ko pa nam je svoboda umetniškega izražanja tako prirasla k srcu.

»Prvič v zgodovini stranke je naš namen zmagati na volitvah,« je dejal Borut Pahor, ki je tako odkritosrčno priznal, da do sedaj komunisti – kasneje SDP in še kasneje ZLSD in končno DS – nikoli prišli na oblast z volitvami, kar pomeni, da so si oblast prisvojili na nekoliko drugačen način od demokratičnega in jo obdržali – oblast, seveda – debelih 45 let.

Tudi s kardinali nam ne gre po najboljših željah. Doslej je sveti sedež postavil tri kardinale izmed Slovencev, pa še nobeden od njih ni bil kardinal Slovenije: Jakob Missia iz

preloma 19. v 20. stoletje je bil kardinal Avstro-Ogrske, Alojzij Ambrožič je od konca 90. let kardinal Kanade, Franc Rode, ki je prejel kardinalski klobuk konec letošnjega februarja, pa je kardinal vatikanske kurije, čeprav ob vsaki priložnosti prav rad naglaša, da je Slovenec.

Od 1. marca se srečujemo z dvojnimi označevanjem cen, to naj nas opozarja na začetek leta 2007, ko bomo sprejeli evro za edino domačo plačilno valuto, ko se bodo cene zaokroževale – navzgor, ko se bodo cene skladno s svobodno trgovino tudi podražile. Kupci pa bodo imeli priložnost, da se bodo zaradi »zaokroževalnih« podražitev hudovali nad prodajalci, ki pri popravljanju cen ne bodo prav nič krivi. In tako je Slovenija edina med novimi članicami, ki izpolnjuje pogoje za uveljavitev evra; toda če verjamete ali ne: edino, kar lahko ogrozi našo stabilno finančno politiko, so previsoki(!) izdatki za pokojnine. Kaj bo šele takrat, ko bomo imeli evropenzioniste!?

Evropa nam ponuja muzej krasa ob robu našega dela Planinskega polja. A, to pa ne! Če imajo Postojnčani že jamo, naj imajo še muzej; mi bomo zaradi ohranitve avtohtonosti našega dela Planinskega polja predstavili še Jakovico, Laze in Grčarevec na postojnsko stran, pa mirna Bosna!

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Župan Janez Nagode

In izvajalec se bo lotil poslovlne vežice v Gorenjem Logatcu

Uspešno je bil izveden razpis za oddajo del za poslovlno vežico v krajevni skupnosti Tabor. Na javni razpis se je odzvalo šest ponudnikov, ki so svojo ponudbo vrednotili zelo različno: od 78 do 105 milijonov tolarjev. Kmalu bo pripravljen in sprejet sklep o izboru najboljšega

ponudnika. In vse tako kaže, da bo lahko še pred 1. aprilom podpisana pogodba z izbranim izvajalcem.

Kanalizacija za Jačko in prenova vodovoda

Občina pričakuje od Ministrstva za finance, na katerega je naslovila vlogo z vso potrebno dokumentacijo, soglasje za začetek gradnje dveh investicij, ki jih po sofinanciralo Ministrstvo za okolje in prostor. Na podlagi pridobljenega soglasja se bo občina lotila gradnje kanalizacije po ulici Jačka in prenove vodovoda. Gre namreč za tisti del vodovoda, kjer bo treba zdravju nevarne salonitne cevi zamenjati s cevmi, ki so narejene iz zdravju prijaznih materialov.

Sporazum o sofinanciranju rekonstrukcije ceste R2-409/0302

Med našo občino in Ministrstvom za promet je bil dogovorjen sporazum o sofinanciranju rekonstrukcije dela glavne ceste skozi Logatec R2-409/0302, in sicer od križišča pri Klamu do križišča pri Kramarju. Sporazum govori o tem, da bo občina Logatec prispevala 132 milijonov tolarjev ali 36% od investicijske vrednosti, ki znaša 368 milijonov tolarjev. Prispevek občine gre na račun postavitve pločnikov, javne razsvetljave, ureditve križišč in dovozov ter potrebne prenove podzemne infrastrukture.

Ob koncu zime do idejnih projektov

V marcu je moč pričakovati, da bo projektivna hiša APPIA pripravila dva idejna projekta: za gradnjo kolesarske steze in pločnika od martinjskega križišča do konca Martinj Hriba in za prenovu Rovtarske ceste. Oba projekta kasnitaa zaradi določila, da mora vsak projekt vključevati tudi geodetski kataster. Tega pa ni bilo mogoče primerno izvesti zaradi težjih zimskih razmer. Kakor hitro bo občina prišla do projektov, jih bo tudi predstavila zainteresirani javnosti.

Špela Istenič

POSEBNO OBVESTILO

Spoštovane občanke in občane obveščamo, da od februarja dalje

Občina Logatec sofinancira sterilizacijo in kastracijo psov in mačk.

Akcija bo trajala do porabe sredstev.

Posege opravlja veterinarski center Mateja Plevnik, s.p., na Tovarniški cesti v Logatcu.

OBČINA LOGATEC

Na naslovnici: *Oledeneli blišč*

Foto: *Sandi Mlinar*

Praznik kulture

Na slovesnosti, posvečeni Prešernovemu dnevu, je bil slavnostni govornik župan Janez Nagode – Februarsko priznanje sta prejeli Branka Novak in Ivanka Bogataj – Recital ob 100-letnici smrti Simona Gregorčiča

Osrednja občinska slovesnost v počastitev Prešernovega dne – dneva kulture s podelitvijo Februarskih priznanj je bila 10. februarja v Narodnem domu.

V uvodnem, protokolarnem delu, ki ga je povezoval Marko Škrlič, je slavnostni govornik župan občine Logatec Janez Nagode razmišljal o kulturi današnjega sveta, o družbi in njeni prihodnosti.

Župan Janez Nagode med slavnostnim govorom. Foto: D. M.

O tisti kulturi, ki je je dosti premalo

Iz slavnostnega govora župana Janeza Nagode

Poleg pozdravnih besed, čestitk obema prejemnicama Februarskih priznanj in zahvale vsem, ki so pripravili kulturno slovesnost v počastitev Prešernovega dne, je slavnostni govornik kritično spregovoril o kulturi in nekulturi današnjega dne. Med drugim je dejal:

»... Slovenci smo že pred mnogimi leti razglasili... 8. februar za dan kulture...

Kaj pa sploh pomeni beseda kultura? Sam ločim najmanj tri različne pomeni te besede. – Najprej naj navedem kulturo v ozkem, elitnem pomenu besede; predstavlja področje človekovega, predvsem umetnostnega delovanja. Peščica ljudi ustvarja; tu so pesniki, pisatelji, slikarji, kiparji, glasbeniki... Za to vrsto kulture skrbi Ministrstvo za kulturo. – Dalje mi pomeni kultura celoto vseh materialnih in nematerialnih pridobitev človeštva in predstavlja ves človekov umetni svet od materialnega do duhovnega, od mest do etike. – Po tretji razlagi pa kultura predstavlja omiko, obvladovanje in spoštovanje veljavnih pravil pri vedenju in ravnanju v okolju, v katerem sobiva, živi in ga sooblikuje.

Nekaj svojih misli bi namenil prav tretjemu razumevanju kulture. Če se ozremo samo po najmlajšem delu prebivalstva, na našo mladino... in pokukamo skozi priprta vrata v učilnice osnovne ali srednje šole, bomo hitro ugotovili, kdo je pravzaprav vzgojitelj, koga se spoštuje, kdo oblikuje dialog in ustvarja primerno okolje za oblikovanje skupine, kdo je pripravljen sprejeti odgovornost in nositi posledice za svoja dejanja. Otroci, učenci s svojimi straši so v šolah vzgojitelji, ki imajo vedno prav, so nedotakljivi in ustrahujejo učitelje in profesorje. Le ti pa so zvezanih rok in ne najdejo izhoda iz nastale situacije, pri tem pa jim niti delodajalec – država s pristojnim ministrstvom – ne stoji ob strani. Danes se zaman sprašujemo in iščemo krivca, zakaj se v našem okolju dogajajo tragedije, zakaj je med mladimi toliko alkoholizma, kriminala, uživalcev drog, zakaj se tudi v našem okolju pojavlja nespoštovanje starejših, sošolcev, sovrstnikov, zakaj je vedno bolj prisotno nespoštovanje skupne lastnine, kulture, zakaj se nam pojavlja vandalizem

Ko je pred nekaj meseci Osnovna šola »Osmih talcev« v Logatcu uspešno organizirala okroglo mizo o vandalizmu, povod temu pa je bila nasilno poškodovana fasada nove športne dvorane, sem doživel pravo razočaranje. Kje vse smo iskali vzroke in izgovore za objestno, uničujoče dejanje: v policiji, v slabemu nadzoru, v slabi izvedbi. Ne, spoštovani! Vzrok takega ravnanja

je v kulturi našega naroda. Žal, je imamo zelo malo ali sploh nič. Ne znamo gojiti kulture-omike, ne obvladujemo in ne spoštujemo veljavnih pravil pri vedenju. Niti odrasli, ki bi morali biti za zgled mlajšim, se med seboj ne pozdravljamo, ne spoštujemo starejših in invalidnih oseb, kaj šele, da bi se za nerodnost ali nepravilnost opravičili in iskreno izrekli besedo: **hvala**. – Če se že zavemo, da smo dolžni izreči opravičilo, največkrat nerazumljivo skozi stisnjene zobe, bolj togotno kot vljudnostno iztisnemo slovenskemu jeziku tuj izraz: **sorry**.

Kje lahko iščemo vzroke za take razmere? Je to povzročil prihod demokracije ali morda razvrednotenje in nespoštovanje med člani družine, skupnosti ali noro pehanje za materialnimi dobrinami, ob tem pa pozabljamo na duhovne vrednote? Je moč iskati vzroke v tem, da v naši sicer majhni državi živi več narodnosti z različno kulturo, z različnimi zahtevami, odnosi do okolja in kulture drugih?

Sam sicer mislim, da si je današnja družba postavila samo en cilj: pridobiti čim hitreje najboljšo materialno dobrino. Vse gledamo skozi denar, skozi zaslužek, dobiček, pri tem pa smo pripravljeni zanemariti družino, svoje otroke, pozabljamo biti vzgojitelj in soodgovoren kreator mlade osebnosti.

V kulturi je volonterstva vedno manj, da ne omenjam podpore kulturnim prireditvam. Ko se oziram po dvorani ob različnih prireditvah, pogrešam med gledalci zbor učiteljev, ravnateljev, zdravnikov, občinskih politikov, tudi kulturnih delavcev in celo duhovnikov. Mnogi, ki jih že dolgo ali jih sploh še ni bilo na taki ali drugačni kulturni prireditvi, javno razglašajo, da se v Logatcu – v tej dvorani nič ne dogaja, da dvorana sameva in propada, da bodo morali sami poskrbeti za novo, sodobno in primerno dvorano z 200 in več sedeži v strnjem delu naselja. Osebnost me tako razmišljanje zelo žalosti, saj bolj usmerja v politično klevetovanje kot v neko strokovno in zrelo debato. V tej dvorani, ki resnici na ljubo ni najsodobnejše opremljena, sploh pa ne sodobno zasnovana, vendar primerno in vzorno vzdrževana, je bilo v preteklem letu več kot 80 prireditev. V njej se odvija gledališki in letos tudi glasbeni abonma. Kar nekajkrat je bila dvorana prepolna, da so se nekateri obiskovalci morali zadovoljiti s stojišči.

V prihodnje se bo treba resno lotiti obnove, bolje rečeno rekonstrukcije in posodobitve Narodnega doma z osrednjo sodobno in primerno oblikovano dvorano. K sodelovanju bo treba pritegniti sodobne arhitekta in projektante. Predhodno pa se bo treba odločiti z vsemi sedanji in prihodnji uporabniki, kaj pravzaprav sploh želimo imeti v tem objektu. Prepričan sem, da bo prav kmalu tudi Logatec doživel prenovo in posodobitev Narodnega doma...»

Tjaša Malavašič, Jure Robek, Kaja Špruk, Jurij Švajncar, Dejan Černigoj, Roman Meden, Zvonka Sovan in Kostja Šmuc. Glasbeno podobo prireditve pa so sooblikovali še kitaristka Lea Kralj, Mladinski pevski zbor OŠ »8 talcev« pod vodstvom Tanje Žagar in Oktet Pa kol'k'r tol'k'.

Nato je sledila slovesna podelitev Februarskih priznanj. Za izjemne dosežke v letu 2005 sta priznanji iz rok župana prejeli Ivanka Urbas in Branka Novak.

Drugi del slovesnosti so oblikovali učenci in učitelji OŠ »8 talcev« Logatec. Pod režijskim vodstvom Franca Pupisa so ob 100-letnici smrti Simona Gregorčiča pripravili recital njegovih pesmi, ki so jih interpretirali recitatorji Janez Podjed, Gal Oblak,

Februarski priznanji za izjemne dosežke

Ivanka Bogataj in Branka Novak sta iz rok župana Janeza Nagodeta prejeli letošnje februarско priznanje za izjemne dosežke na področju kulture – Iz utemeljitev za podelitev februarских priznanj

Ivanka Bogataj.

Foto: D. Malavašič

Ivanka Bogataj – Njena življenjska pot je bila na redko posejana z rožami. Kot mati in žena se je težko prebijala skozi vsak dan. Pa vendar je s pridnostjo in požrtvovalnostjo uresničila svoje želje in dosegla marsikaj.

V letih po upokojitvi je našla čas za uresničitev svoje ljubezni – nagnjenje do zbiranja in ohranjanja starih predmetov, ljudskega izročila, šeg in običajev. V zadnjih petih letih je

obnovila star kozolec, ki je iz prvotnega namena, da bi vanj postavila le nekaj predmetov, ki jih je bilo škoda zavreči, prerasel v občudovanja vredne zbirke različnih orodij, predmetov, oblačil, pohištva, koledarjev, knjig in drugih zelo starih drobnarij. Muzejski prostori so pričevalci življenja, ki izumira, ki izginja in ki ga ni več. Tako je moč videti staro kmečko izbo, spalnico, otroški kotiček, kuhinjo s posodo in pečjo ter mnogo zanimivih stvari, ki jih je Ivanka vseskozi spoštljivo ohranjala in spravljala. Pri svojem delu se je večkrat oprla na informacije in podatke, ki jih je našla pri strokovnjakih, kot so mag. Milan Trobič, dr. Janez Bogataj in drugi sodelavci Zavoda za varstvo kulturne dediščine ter drugi posamezniki. Ko jo je obšel dvom, ali bo kdaj muzej pripravljen za ogled, so jo opogumili prav najožji svetovalci, češ da ima dovolj volje in vztrajnosti in ji bo uspelo. In ji je.

Prvim obiskovalcem so se odprla vrata Vaškega muzeja na Griču 25. junija 2005. In od takrat naprej se njihovo število nenehno povečuje – od otrok iz vrta preko šolarjev do starejših in mlajših, ki jih zanima življenje 19. in 20. stoletja.

Branka Novak – Že več kot trideset let deluje Branka v logaški kulturi – v različnih kulturnih društvih. Sodelovala je pri izidih različnih zbornikov ob pomembnejših obletnicah, bila je in je ena od rednih spremljevalk logaške kulture in njenih posameznih ustvarjalcev. Njene izvrstne kulturne članke lahko že vsa leta prebiramo v lokalnih časopisih, veliko prispevkov pa je o kulturi pripravila tudi za radio in lokalno TV, še posebej pomembno pa je bilo njeno delo z mladimi – v Kulturnem društvu Tabor, na NTR, na LEP-u in prek tiskanih medijev.

Branka Novak.

Foto: D. Malavašič

Leta 2004 je bila ena izmed najbolj prizadevnih pobudnic za ustanovitev Literarnega društva Zeleni oblaki, ki je zagledalo luč sveta 26. marca 2004. Branka je kot predsednica društva takoj prisluhnila različnim pobudam in predlogom članov za delo društva, ki je takoj postalo eno najaktivnejših v občini, saj je v enem letu pripravilo več kot deset literarnih večerov, ki so pomembno zaznamovali kulturni utrip v Logatcu. V enem samem letu je Literarno društvo Zeleni oblaki izdalo kar dve knjigi: ponatis knjige »Logaško okrajno glavarstvo« Vojteha Ribnikarja in prvi zbornik društva »Čas besed v oblak ujet«, v katerem je izbor literarnih prispevkov vseh literarnih branj članov društva. Pri obeh delih je Branka prevzela nase levji delež vsega, kar je bilo treba postoriti.

Ves čas je Branka tudi aktivna članica KD Tabor. Ženskemu zboru pomaga kot korepetitorica; šolskim zborom, Ženskemu zboru in občasno tudi drugim kulturnim društvom pa pomaga kot scenaristka, napovedovalka in režiserka koncertov in drugih kulturnih prireditev.

Izza svetniških klopi

Za varnejše prometne rešitve

Osrednja tematika februarске seje občinskega sveta je veljala odločanju o izgradnji nove povezovalne ceste regionalnega pomena – Rovtarske na Tržaško s krožiščem pri Mercatorju

Župan o najugodnejši povezavi med Rovtarsko in Tržaško.

Občinski svet je brez posebne razprave sprejel **Popravek odloka** o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Logatec in srednjeročnega družbenega plana 1986-2000, dopolnjenega 2000 za območje občine Logatec. Popravek namreč ureja nekatere neskladnosti, ki so se pojavile med predlogi in pobudami sprememb ter med

usklajevanji z vladnimi službami in čistorisom.

Gladko je svet sprejel tudi ime za novo ulico **Pod lipami**; ta sega od vhoda v IOC Zapolje in poteka po sredini IOC vzporedno s Tržaško in se steče na koncu IOC. – Prav tako zlahka je svet potrdil tudi predlagana Pravilnika o vrednotenju športnih dejavnosti in o sofinanciranju dejavnosti kulturnih društev ter soglasje k predlogu programa dela in finančnega načrta Knjižnice Logatec za leto 2006. – Nič teže ni šlo s potrditvijo cene za komunalno opremljanje stavbnih zemljišč Rovte-Sovra; potrjena cena 863 tolarjev za m² se bo po letu 2006 valorizirala z indeksom cen, ki veljajo za nizke gradnje.

Največ razprave je bilo ob sprejemanju sklepa, s katerim

se daje pobuda Vladi in Ministrstvu za okolje in prostor, da se **območje izgradnje povezovalne ceste regionalnega pomena ureja z Državnim lokacijskim načrtom**, saj je izgradnja nove povezovalne poti z Rovtarske ceste proti Tržaški s primernim križiščem ob Mercatorju v interesu širše javnosti; rešuje predvsem varen tranzitni promet za več občin. Ureditev in izgradnja nove povezovalne ceste med staro magistralo in Rovtarsko cesto pri omenjenem križišču je tudi že v državnem proračunu za leto 2007., zato s sprejemom predlaganega sklepa ne bi smeli odlašati, je menil župan Janez Nagode – Ideji o križišču pri Mercatorju je odločno

nasprotovala Ladka Furlan, SDS, ki se je zavzemala za prestavitev križišča na konec drevoreda, predvsem zato, da bi se izognili podiranju lip v drevoredu. Župan je zoper ugovore opozicijske svetnice pojasnjeval, da za daljšo cestno traso od konca drevoreda do Rovtarske ceste bi bilo težje pridobiti soglasje za poseganje v kmetijsko varovano zemljišče, temu bi nasprotovalo tudi Ministrstvo za okolje in prostor. Glede lip pa je župan dejal, da bi načrtovano krožišče terjalo odstranitev le treh lip. Nakar je bil predlagani sklep sprejet le z dvema glasovoma proti.

O. H.

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Rafael Cepič, SDS, je komentiral članek iz Logaških novic. Povedal je, da je predstavnik uredništva Logaških novic, ki se je udeležil pretekle seje občinskega sveta, napačno zapisal njegovo postavljeno vprašanje.

Župan Janez Nagode je odgovoril, da bo ta komentar, vprašanje posredoval uredniku Logaških novic.

Nevma

Pojasnilo urednika

Marcel Štefančič, urednik, se opravičujem svetniku Rafaelu Cepiču, če sem njegova vprašanja z decembrske seje občinskega sveta napačno zapisal. Poskušal sem povzeti kar najbolj

verodostojno svetnikova vprašanja. Ker nimam magnetograma, objavljam to pot zapis svetnikovih vprašanj, kot so dobesedno zapisana (po magnetogramu) v zapisniku 24. seje občinskega sveta Občine Logatec:

G. Cepič je vprašal, kako je z obljubo, da se bo skupaj delal projekt za mrliško vežico Tabor in Rovte. Zanima ga tudi, kdaj bo izvedena položitev asfalta na cestah proti Krzrnarju in proti Kočarju do Petkovca. Leta 1998 je bil razpis, ki je obljubljal asfaltiranje, če krajani sami pripravijo utrditev podlage. Navoženo je bilo veliko materiala, asfalta pa ni.

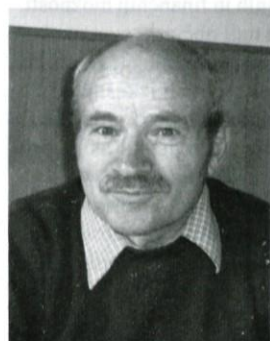
Urednik

Med seboj

Iz leta v leto – bogatejši

Predsedniki krajevnih skupnosti so nam pripovedovali o uspehih iz leta 2005, o načrtih za leto 2006 in o svojih vtisih o opravljenem delu ob iztekajočem se mandatu

Franc Rudolf: Med največje uspehe v krajevni skupnosti smemo šteti dokončno pridobitev zdrave in sploh kakovostne vode iz vrtin v Cuntovi grapi. Od tod se napaja s kakovostno vodo tudi Dolenji Logatec. Voda se zdaj pretaka po zdravju prijaznih ceveh, ki so zamenjale zastarele in zdravju nevarne salonitne cevi. Pločnik za pešce, ki je bil sprva zgrajen od Klama do Gorenjega Logatca, se je rekonstruiral in na novo dogradil še

do križišča na Kalcah. Vzdolž pločnika poteka tudi kolesarska steza – tudi del evropske transverzale – in javna razsvetljava. Sočano so bili zgrajeni tudi vsi dovozi do obcestnih hiš. Povsem je bila prenovljena cesta iz Gorenje vasi proti Cuntovi grapi. – Žal, ni se dalo urediti nekaterih cestnih priključkov, denimo v Grčarevcu in Žibršah, pa tudi staro jedro krog cerkve, gradu še čaka na ustrezne rešitve s primernimi javnimi površinami.

»V tem letu pa se lotevamo prepotrebne poslovilne vežice, ki jo bomo zgradili do jeseni, ko naj bi pokopališče, ki ga je le še za dva nova groba, razširili proti cerkvi sv. Janeza. Potrebna prenova je cesta skozi Blekovo vas proti vojašnicam, dograditev Sončne ceste in vsaj še asfaltiranje nekaterih strmin v Žibrše. Z zadovoljstvom lahko ugotavljam, da smo v času mojega dvojnega mandata izvedli vse investicije, ki smo jih načrtovali v svetu krajevnih skupnosti; mandat bomo sklenili prav z zadnjo investicijo – s poslovilno vežico,« je z zadovoljstvom sklenil svojo pripoved Franc Rudolf, predsednik KS Tabor.

Berto Menard: Prav gotovo smemo biti veseli prenove Vodovodne ulice, enako tudi rekonstrukcije mostu in dela Notranske ceste od krožišča do pokopališča. Kar štiri ulice: Potoška, Krpanova, Levstikova in Gregorčičeva so na novo javno razsvetljene. Iz vrtin v Cuntovi grapi je pritekla po obnovljenem cevovodu tudi k nam kakovostna, zdrava voda. Prav estetsko je bila dokončana ograja pred Narodnim domom. Vse to prav gotovo pomore h kvalitetnejšemu življenju naše krajevnih skupnosti. Pravo olajšanje za premnoge Logatčane pa je bila odstranitev lokala izpod preostanka dreves nekdanjega parka za Batičevim spomenikom, ki kliče po nujni ureditvi.

»Letos pričakujemo dokončanje obnove Notranske ceste od pokopališča do križišča s Cankarjevo ulico. Lahko pa upamo, da bodo občutneje stekle priprave za prenovo Tržaške ceste od krožišča pri Klamu proti drevoredu. Veseli bomo tudi prepotrebne prenove dela Rovtarske. Ulica Naklo pa že leta in leta pogreša javno razsvetljavo. Hvalevredna je tudi končna oskrba z vodo domačij Za železnico. Pomlad pa bo razkrila prenekatero neprijetno posledico zime: poškodbe pločnikov, udarne jame tudi zaradi udornin jaškov in cestišč sploh. Komunalna služba ali ustrezen koncesionar bosta imela kar dovolj dela s čiščenjem javnih površin, za kar bi potrebovali primeren pometalni stroj. Številne pasje iztrebke, ki kazijo okolje počez in podolž pa bi morali počistiti gospodarji štirinožnih ljubljencev. Čistilna naprava kliče k prenovi tudi zaradi vse večjih motenj okoličanov. Sekirica je vse bolj vabljiva za sprehajalce in rekreativce, ureditev infrastrukture za

nogometno igrišče se, žal, ne premakne. Skratka, kaj več bi bilo treba storiti za prikupnejšo podobo mesta. Za marsikaj od navedenega ne bi bilo treba niti bogve kolikega denarja.«je z nekaj nevolje pritrtil sobesednik Berto Menard, predsednik KS Naklo.

Rafael Krvina: Lani ni bilo v KS Vrh Svetih Treh Kraljev novih investicij, ker se je bil investicijski denar za leto 2005 porabil že leto prej. Toliko denarja sta v letu 2004 terjala obnova in asfaltiranje 1750 m dolge ceste od planinske kočice mimo gasilskega doma in Petrača v Staje. K temu je treba prišteti še 250 m asfaltirane ceste na Hlevišah. Večja vzdrževalna dela so se opravila na cesti od Račevskega jezera do občinske meje proti Žirem. Prek razpisa za sofinanciranje obnove kulturne dediščine je prišlo na Vrh tudi nekaj denarja za prenovu župnišča. – Skoz cel mandat se vleče želja, da bi šoli zagotovili boljšo oskrbo z vodo. Tudi zamenjava nekaterih oken na šoli je bolj kot nujna. Pohvaliti velja razumevanje župana Janeza Nagodeta in prizadevnost ravnatelja Mitja Turka, s čimer je bilo vzpostavljeno jutranje varstvo in podaljšano bivanje v šoli, kar bo pripomoglo k temu, da bo podružnična šola lahko še ostala; kraj se namreč ne bi rad videl brez šole.

»In prav ugodnejša oskrba šole z vodo ostaja letos med prioritetami naše krajevne skupnosti. V to leto se premakne tudi cestni program iz leta 2005, pri čemer računamo na asfaltno povezavo Hleviš z Vrhom pa tudi še na kak meter asfalta v Zgornjem Lavrovcu. Po nujni ureditvi kliče vpadnica od Pila proti Vrh. Seveda, bi potrebovali tudi mrliško vežico, vendar interes ljudi je najbolj vezan na zagotovitev dobrih cestnih povezav. Glede na potrebe kraja sem z doseženim zadovoljen, še posebej sem vesel primerno zglajenih odnosov med ljudmi,«je sklenil svoj razmislek Rafael Krvina, predsednik KS Vrhovnika s Treh kraljev.

Stanislav Nagode: V Hotedršici so posebej ponosni na svojevrstni lanski dosežek: pridobili so javno razsvetljavo z nesevajočimi svetilkami, kar velja za ekološko kakovost – nekako prve te vrste v Sloveniji. Nadalje so v minulem letu dokončali dodatni kilometer asfaltirane ceste v Spodnjem Novem Svetu ter opravili več investicijsko vzdrževalnih del. Z lanskim odkupom stare šole je prišla krajevna skupnost

do temeljnih pogojev za nadaljnje urejanje vaškega jedra.

In tako bodo letos odkupljeno poslopje stare šole preurejali za potrebe krajevne skupnosti, za potrebe društev, knjižnice in za potrebe pošte, če bo ta izkazala svojo pripravljenost za soinvestiranje v predelavo poslopja. Pri urejanju krajevnih cest sodi med prioritete priprava za cesto do magistralke v Zeleno dolino do Dolenca, ki jo bodo ob razpoložljivih denarnih sredstvih tudi poasfaltirali. Z rebalansom se nadejajo tudi sredstev za začetek urejanja lokalne ceste, ki povezuje Ravnik (od Urbanovca) s Keltiko. Velika želja po prepotrebem pločniku ob Keltiki zaradi varstva pešcev je tolikšen zalogaj, da si ga brez pomoči države skoraj ni moč predstavljati.

»Na vsak način pa sem z opravljenimi nalogami, ki smo jih opravili skupaj s svetom krajevne skupnosti in z vaščani, zadovoljen. Največ grenkih trenutkov so terjali denacionalizacijski postopki. Zavedam pa se, da je za predsednika krajevne skupnosti pomembno članstvo v občinskem svetu: od blizu pozna nadrobnosti

svojega kraja in sočasno spozna vzvode za uveljavljanje interesov kraja v občinskem svetu, kjer se odloča o denarju. Če bomo nadaljevali s takim investicijskim tempom kot doslej, bomo v nekaj letih dosegli dovolj primerno raven kakovosti življenja za vse prebivalce naše krajevne skupnosti,«je prepričan Stanislav Nagode.

Andrej Kermavnar: V programu za leto 2005 je imela krajevna skupnost načrt nadaljnjega urejanja vaškega središča v Lazah, kjer naj bi končno prišli dlje do avtobusnega postajališča. Vendar ni in ni šlo po najlepših željah, sploh pa ni prišlo kot do idejnega projekta. Krajevna skupnost ni mogla zagotoviti tistih prostorskih normativov, ki jih terja avtobusno postajališče, še posebej zaradi bližine težko preglednega ovinka. Res škoda, da je investicija zastala, saj bi jo finančno podprl celo program CRPOV. Je pa krajevna skupnost lani še vzdrževala krajevne poti ter opremila dvorano za različne prireditve.

Na vsak način se neuporabljena sredstva, namenjena za postajališče, prenašajo naprej. Neupoštevaje proračunski denar pa bo krajevna skupnost letos organizirala izgradnjo omrežja za kabelsko televizijo, za katero je velik interes vaščanov. Za ta namen je občina že rezervirala dve liniji v optičnem kablju: eno linijo za kabelsko TV, drugo pa za internet. Med gradnjo javne razsvetljave pa so se bile položile tudi posebne cevi, ki naj omogočile lažjo razpeljavo kabelske TV. Cesta iz Logatca skoz Laze proti Rakeku je vse prometnejša in zato tudi nevarnejša, posebej skoz naselje. Posodobitev te ceste in ustrezna varna ureditev prometa po pa je odvisna od državnih odločitev.

»Končujem poltretji mandat predsednika sveta KS Laze-Jakovica. Prepričan sem, da je to obdobje zaznamovalo uspešen razvoj obeh vasi, seveda v okviru pristojnih in finančnih možnosti. Učinkovitejše je delo predsednika, če je tudi občinski svetnik, kar sem sam tudi preizkusil. Ker se mi jeseni steče mandat, želim, da bi se lotil predsedovanja svetu KS človek z dovolj izkušnjami, še posebej zato, ker prihaja zaradi državnih odredb do centralizacije dosedanjih operativnih in finčnih pristojnosti krajevnih skupnosti na raven občine, kar ne bo najbolje. Prihajalo bo do vse večjega razhajanja med pričakovanji in možnostmi. Motivacij za prostovoljno(!) delo v tako »okleščeni«krajevni skupnosti pa ne bo dovolj,«je z dobršno mero skepse ocenil učinke za prihodnost krajevne skupnosti Laze-Jakovica njen predsednik Andrej Kermavnar.

Boštjan Marinč: Ker gre za najmanjšo krajevno skupnost v občini, kot pravi njen predsednik, ne gre pričakovati velikih premikov, vendar nekaj se vasko leto premakne. Tako jim je uspelo asfaltirati blizu 400 m ceste proti Kisovcu; dlje od kmečkega turizma tudi ne bi šlo, ker bo treba ondod še prej preurediti lastništvo zemljišč v javno dobro. Krajevni skupnosti je bilo sicer odobrenih 1,2 milijona za prekritje strehe na šoli; lansko slabo vreme in prehitra zima pa sta prehitela namero. So pa uredili manjši plaz ob poti proti Kisovcu. Nadalje, so se v šoli lotili preurejanja prostora (pisarne) za potrebe krajevne skupnosti ter začeli z ureditvenimi deli na vodnem zajetju v Turkovi grapi.

In tako se prenaša od lani na letos prenova strehe; v dvorani pa bodo zamenjali okna in pod. Za usposobitev vodnega

zajetja bo krajevna skupnost pridobila ustrezna soglasja za postavitev električnega transformatorja, prek katerega bo moč pognati čistilno napravo, ki bo omogočala čisto pitno vodo (celo brez kloriranja). Med pomembne investicije pa štejejo v krajevni skupnosti sanacijo mostu nad breznom, ki ga je že močno najedel zob časa. V načrtu imajo tudi postavitev opornega zidu od igrišča proti središču vasi, ponekod pa varnostne ograje, posebej tam, kjer so lani uredili plazišče. Radi bi tudi dosegli dogovor z občino, da bi avtobus, ki pripelje zdaj le do križišča pri šoli, zapeljal do Travnega vrha; tako bi skrajšali nekaterim otrokom pešačenje v šolo za kake tri kilometre.

»Ja, izteka se mi že drugi mandat, in reči moram, da bo jeseni priložnost še za koga drugega. Moram reči, da sem delo predsednika, ki ni ravno tako enostavno, opravljal z zadovoljstvom predvsem zaradi dobrega sodelovanja z županom, krajevnimi svetniki in vaščani sploh. Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki so kakor koli pripomogli k razvoju našega kraja. Zadovoljen sem, ker nam je s skupnimi prizadevanji uspelo opraviti, kar smo načrtovali. In pripravljen bom še naprej za pomoč; kandidirati pa ne nameravam več,« je z iskricami v očeh pritrjeval Boštjan Marinč, predsednik krajevne skupnosti Log-Zaplana.

Bojan Rupnik: V krajevni skupnosti so v minulem letu uresničili kar dobršen del plana. V začetku leta so preuredili javno razsvetljavo pri cerkvi na Medvedjem Brdu. Med letom so s sredstvi iz občinskega proračuna uredili krajevne poti, jih po potrebi očistili in obsekali podrast. Sredi leta so ob avtobusni postaji v Rovtarskih Žibrahah uredili vodnjak, da se lahko po potrebi odžejajo mimoidoči in kolesarji; vodnjak je vezan na javni vodovod, tako da je voda pitna. Poleti so opravili

rekonstrukcijo z asfaltitanjem ter ureditev odtoka površinskih voda na cesti od Andrejčka do POŠ Rovtarske Žibrše, kjer je bil ob cesti zgrajen tudi podporni zid. Cesta in vodovod sta bila slavnostno odprta pred tradicionalnim kmečkim praznikom, ki mu vsako leto stoji ob strani tudi krajevna skupnost. Proti koncu leta so s pomočjo občine pridobili zadružni dom na Tratah. V ta namen je občina prodala šolo na Medvedjem Brdu Vladi republike Slovenije za potrebe Centra šolskih in obšolskih dejavnosti. Z izkupičkom je občina odkupila zadružni dom in ga namenila za potrebe krajevnice skupnosti. Nekaj sredstev je ostalo in so namenjena v letu 2006 za začetek adaptacije doma. »Ob tej priliki se zahvaljujem vsem, ki so nam pomagali: županu, občinskim svetnicam in svetnikom ter drugim vaščanom dobre volje,« je pristavil predsednik Rupnik.

Po sprejetju občinskega proračuna, ki namenja letos za investicije v krajevni skupnosti kakih 44 milijonov, bodo po odsekih odsekih nadaljevali z rekonstrukcijo glavne ceste Židank-Veharše. Po daljšem času bodo začeli urejevati-asfaltirati tudi krajevne ceste: cesto od »Cesarja do Pikala«, nato od »Marjančnika do Vavknovega griča«, pa cesto »Petkovec-Osoje« ter cesto na Medvedjem Brdu proti »Trpinu«. Na vseh teh krajevnih cestah bo potrebno sofinanciranje prebivalcev, vezanih na posamezne odseke. Nameravajo urediti tudi del ceste v »Hudem koncu«. Med letom bodo pričeli z adaptacijo Krajevnega doma, gasilskemu društvu pa pomagali pri nabavi novega vozila in pri izvedbi 100-letnice društva. Prav tako bodo še naprej sodelovali s Turističnim in s Kulturno-športnim društvom.

»Letos končujemo naš štiriletni mandat v svetu krajevnice skupnosti. Ves čas se je poznalo, da krajevna skupnost nima svojega občinskega svetnika v občinskem svetu. Z dosežki teh let smo lahko zadovoljni, čeprav bi bilo lahko še bolje in verjamem, da z našim delom niso vsi zadovoljni. Težko je vsem ustreči. Jesenske volitve pa bodo poskrbele, da bodo pravi ljudje na pravih mestih. Vsaj tako naj bi bilo,« je bil odločen Bojan Rupnik, predsednik KS Trate.

M. Štefančič

Razviti upokojenski prapor

Upokojenci iz Rovt so se 27. januarja dopoldne zbrali na svojem drugem občnem zboru. Zbora se je udeležila polovica od 137 prijavljenih članov. Povabilu se je odzval tudi predsednik Zveze društev upokojencev Slovenije Vinko Gobec in predsednik logaškega Društva upokojencev Franc Verbič.

Predsednik domačega društva je poročal o realiziranem delu v preteklem letu. Nato so na zboru slovesno razvili svoj društveni prapor, za nakup katerega so prispevali domači podjetniki in posamezniki, za kar se jim društvo iskreno zahvaljuje. Za slovesnejše razpoloženje so poskrbeli učenci Glasbene šole; prostor za srečanje in pomoč pri pripravi so ponudili mladi iz domačega športnega društva. Obojim velja posebna zahvala.

Smemo trditi, da Društvo upokojencev v Rovtah uspešno dela, zato je občni zbor tudi zlahka sprejel celotni program dela za leto 2006. Občni zbor so upokojenci sklenili s skromno zakusko; ob kozarčku so še malo pokramljali o tem in onem.

Ivan Kavčič

Upokojenci iz Rovt s svojim praporom.

Iščemo gozdne delavce

Delo je na območju do 40 km zunaj Ljubljane.
Če imate veselje do dela v gozdu, pošljite prošnjo z naslednjo vsebino: naslov, starost, izobrazba in telefonska številka – na naš naslov:
GOZD Ljubljana, d.d., Tržaška cesta 2, p.p. 229, 1001 Ljubljana.

Društvo likovnikov

in šolski sklad OŠ »8 talcev« Logatec
se zahvaljujeta

Občini, Knjižnici, Zdravstvenemu domu, Območni obrtni zbornici, Valkartonu, d.d. in posameznikom, ki so sodelovali na
1. dobrodelni akciji likovnih del

L VEDNO Z VAMI! Logaške novice

Urban in Rok – državna prvaka

V organizaciji Smučarskega skakalnega kluba Logatec je bilo v sredo, 8. marca, izvedeno državno prvenstvo v smučarskih skokih in v nordijski kombinaciji za dečke do 13 let.

V siju žarometov se je na 50-metrski skakalnici pomerilo 59 tekmovalcev iz 16 klubov iz vse Slovenije. Najuspešnejša v skokih in nordijski kombinaciji sta bila domačina. **Urban Gantar** je osvojil naslov državnega prvaka v skokih, **Rok Govekar** pa je ugnal vse tekmece v nordijski kombinaciji.

Napovednik prireditvev

Četrtek, 16. marca, ob 19. uri v narodnem domu
“PO KRPANOVH SLEDEH” –
Predstavitel knjige mag. Milana Trobiča.
Org in info.: Občina Logatec, JSKD Območna izpostava Logatec,
tel.: 01/759 06 00, 01/759 06 10.

Sobota, 18. marca, ob 17. uri v Narodnem domu
4. REVIJA OTROŠKIH PLESNIH SKUPIN OBČINE LOGATEC
Org. in info: JSKD Območna izpostava Logatec,
tel.: 01/759 06 10.

Četrtek, 23. marca, in petek, 24. marca, v Narodnem domu
6. OTROŠKI LUTKOVNO-GLEDALIŠKI MARATON
Org. in info: JSKD Območna izpostava Logatec,
tel.: 01/759 06 10.

Četrtek, 30. marca, ob 19.30 v Slovenski filharmoniji v Ljubljani
KONCERT PIHALNEGA ORKESTRA LOGATEC Z VRHUNSKIMI GOSTI TER SOLISTI
Org. in info: Pihalni orkester Logatec, Slavko Albreht,
tel.: 041/585-525.

Torek, 4. april, ob 17. uri v Narodnem domu
VILINKA – Lutkovna predstava za otroke.
Gostuje Mavrično gledališče Jane Stržinar
Org. in info: DPOM Logatec, tel.: 01/7509 194

Četrtek, 6. aprila, ob 18. uri v Kulturnem domu Rovte
38. OBČINSKA REVIJA OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV
Org. in info: OI JSKD Logatec in OŠ Rovte, tel.: 01/759 06 10

Sreda, 19. aprila, ob 18. uri v Narodnem domu
38. OBČINSKA REVIJA MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV
Org. in info: OI JSKD Logatec, tel.: 01/759 06 10.

Četrtek, 20. aprila, ob 18.30 v Narodnem domu
DOBRODELNI KONCERT
Org. in info: OŠ »8 talcev« Logatec.

V programu lahko pride do spremembe. Prosimo za razumevanje.
Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, tel.: 01 7590 600.

In še pregled nekaterih rezultatov; v skokih: 1. Urban Gantar, SSK Logatec, 2. Urban Sušnik, SK Tržič-Trifix, 3. Rok Justin, SSK Stol... ter še preostali iz SSK Logatec: 10. Rok Govekar, 25. Luka Jurič, 33. Žiga Šemrov in 50. Andraž Modic; v nordijski kombinaciji: 1. Rok Govekar SSK Logatec, 2. Jan Hartman, 3. Mark Rakovec, oba SK Triglav.

J. Turk

Dan prijazno odprtih vrat

Poslovalnica Nove Ljubljanske banke v Logatcu je sredi decembra v opoldanskem času odprla vrata za sprejem vseh, ki jih je bilo nagovorilo prijazno vabilo, da so se odzvali predpraznični pozornosti.

Alojz Joželj, vodja poslovalnice, je s svojim čednim osebjem navdušujoče sprejemal in pozdravljal redne obiskovalce-komitente, z njimi kaj malega pobesedoval in ob prikupnem prigrizku nazdravil prazničnim dnevem, še posebej pa zdravju in sreči, ki bi se naj v obilju dotaknila vsakogar.

Pohvalna zamisel, ki ji velja slediti – morda – še s kančkom poguma več.

mAŠ

Letni obračun Društva invalidov

V avli Osnovne šole »8 talcev« je bil 11. februarja občni zbor, ki se ga je udeležilo 130 članov Društva invalidov z gosti, med temi: DI Vrhnika, Cerknica in Ilirska Bistrica ter predstavnica ZDIS, župan logaške občine Janez Nagode in predsednik DU Logatec Franc Verbič

Po pozdravnem nagovoru je predsednica DI Kristina Meze poročala o delu društva v minulem letu. Podrobneje so o izvajanju posameznih programov (socialnih, zdravstvenih, športno-rekreativnih in kulturnih) poročali vodje posameznih sekcij. Tudi v letu 2005 je društvo izdalo glasilo »Sonček«, v katerem je predstavljeno minulo delo društva v besedi in fotografiji, objavljen pa je bil tudi program dela za to leto.

Župan Janez Nagode med logaškimi invalidi.

Gostje so predvsem poudarili dobro meddruštveno sodelovanje, ki se naj utrjuje še naprej v okviru notranjske regije, in čestitali logaškemu društvu za dosežene uspehe. Župan Janez Nagode je spregovoril o povezavi občine z društvom. Udeležence je seznanil z odločitvijo, da bo občina v letih 2007/08 gradila novo upravno stavbo, kjer bo prostor tudi za delo Društva invalidov; na vsak način pa bodo imeli invalidi lažji dostop v novo upravno stavbo.

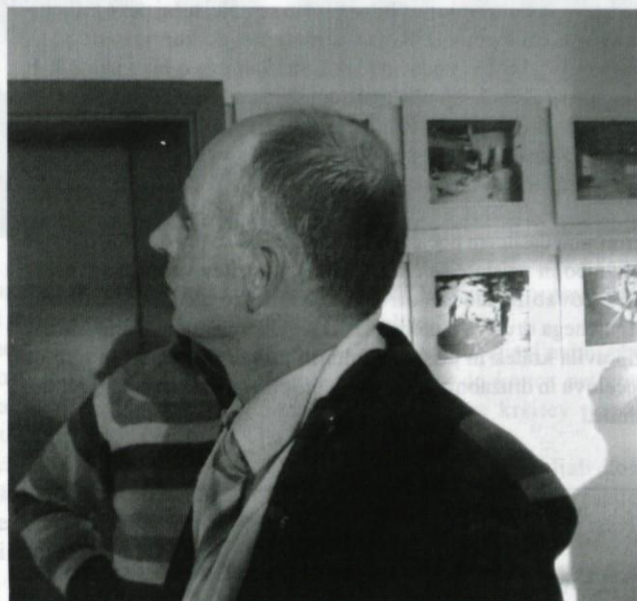
Ker je občni zbor sovpadal s slovenskim kulturnim praznikom, so dogodek popestrile pevke Ženskega pevskega zbora DI-DU z vrsto prijetnih pesmi in s skečem o kronični bolezni zdravstva – o dolgih čakalnih dobah. Ob koncu pa je prav prijetno teknila okusna zakuska ob veselih zvokih frajtonarice Franca Jeraja.

Besedilo in foto: France Brus

Prijazno okolje za veterane

Ministra Janeza Drobniča sta program veteranov vojne za Slovenijo in okolje Blekovskih gmajn še posebej navdušila

Na povabilo vodstva Zveze veteranov vojne za Slovenijo se je 14. februarja mudil minister za družino in socialne zadeve Janez Drobnič v nekdanji vojašnici v Blekovskih gmajnah, kjer so mu Srečko Lisjak, predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Miro Pogačnik, predsednik gradbenega odbora, in Vlado Puc, član gradbenega odbora, predstavili gradnjo Centra veteranov vojne za Slovenijo.

Minister Janez Drobnič v Centru veteranov.

Ministru je predsednik Lisjak najprej predstavili nekatera stališča do uveljavljanja pravic zaradi statusa vojnega veterana. Minister je svaril pred širitvami pravic, ker utegne potem zbledeti smisel statusa veterana. Je pa minister pohvalil dejavnosti Zveze veteranov, ki naj še naprej krepi domoljubni in domovinski čut tudi skozi zavest o zgodovinski pomembnosti boja za osamosvojitve Slovenije. Zveza veteranov je po mnenju ministra lahko v dobršno pomoč pri vzgoji domoljubja.

Nadalje je predsednik gradbenega odbora Pogačnik predstavil ministru prizadevanja pri prenovi in dobršni rekonstrukciji prostorov, za kar so porabili okrog 50 milijonov. Glavni delež so prispevali sponzorji (skoraj 44 milijonov), ostalo je prispevalo Ministrstvo za delo, družino, občina Logatec in logaška Območna zveza veteranov.

Prostori Centra veteranov bodo namenjeni za sedež Zveze, za potrebe območne zveze, za konferenčne in usposobitvene namene, za potrebe Civilne zaščite, Slovenske vojske, za muzej osamosvojitvene vojne, pa tudi za druge lokalne društvene potrebe. Uporabnikom bo na voljo športno rekreacijski park, hostel s prehrano in prenočevanjem, večnamenska dvorana in še kaj. Do leta 2015 načrtujejo celo postavitev manjšega doma starejših, ki naj bi bil namenjen socialno prizadetim veteranom. Tej nameri je minister Drobnič še posebej pritrdil in vzpodbujal celo razmišljanje o graditvi varovanih stanovanj v tem čudovitem okolju Blekovskih gmajn.

g.u.r.

Pred novimi načrti

Odmev z občnega zbora Društva kmečkih in podeželskih žena iz Logatca

Članice Društva kmečkih in podeželskih žena so se zbrale na občnem zboru 3. februarja zvečer v gostilni Turk v Hotedršici, kjer so se jim pridružile tudi predstavnice društva iz Rovt in iz Borovnice.

Članice so razpravljale o delu v preteklem letu, pri čemer so posebej naglasile zahtevne priprave na praznovanje 30-letnice društva konec lanskega novembra. Prireditve je spremljala predstavitev oblačilne kulture v naših krajih v začetku 20. stoletja, in to kot modna revija.

V program za leto 2006 pa so med drugim zapisale: kopanje v termah med zimskimi počitnicami, ogled gledališke predstave, sodelovanje na Gregorjevem semnju, tečaj peke piškotov (skupaj z društvom iz Rovt), strokovno ekskurzijo (skupaj z društvom iz Rovt), predavanje dr. Stržinarjeve o raku na dojkah, delavnico božičnih in novoletnih aranžmajev, poletni izlet na morje (skupaj z društvom iz Rovt), krompirjev piknik, udeležbo na srečanju kmetič ljubljanske regije ter sodelovanje z drugimi društvi in institucijami... pa še kaj

V imenu društva je predsednica Tatjana Rudolf s skromnim darilcem počastila vse članice, ki so praznovale okroglo obletnico in najstarejše članice. Za popestritev večera so kmečke žene povabile medse otroško gledališko skupino Kulturno turističnega društva Hotedršica, ki je pod vodstvom Darje Merlak pripravila kratek in pristrčen kulturni program. In tako so tudi ob srečelovu in družabnih igrah urice prijetnega druženja kar prehitro minile.

Mojca Dolenc

Blizu domačega ognjišča

V Domu starejših se stanovalcem ne da povsem nadomestiti domačega ognjišča, vendar smo v veselem decembru z najrazličnejšimi prireditvami in prijazno besedo uspeli pričarati delček nekdanjega domačega prazničnega razpoloženja

V začetku decembra je naše stanovalce obiskal Miklavž. Pesem in drobno darilce je razvedrilo marsikatero srce. Praznično razpoloženje so ves december s pesmijo, čebljanjem in izdelovanjem voščilnic soustvarjali otroci Osnovne šole 8 talcev in Miklavževga vrtca. Stanovanci so sodelovali pri okraševanju Doma in postavili jaslice. Posebno vzdušje so v Dom prinesli tamburaši iz Reteč pri Škofji Loki. Člani društva upokojencev iz Logatca se tudi letos niso izneverili. Vedno dobre volje, polni spodbudnih besed in z zanimivim programom so bili v pogovorih stanovalcev prisotni še dolgo po slovesu. Verujoči so na božični dan prisluhnili duhovniku Robiju Friškovcu, ki je v domu daroval svečano mašo. Vrhunec vsega pa je bil novoletni ples. Ob živi glasbi dveh glasbenikov smo se vrteli vsi; na bolečine in leta se je pozabilo.

Ko se pozabi na leta in bolečine.

Posebej je bilo poskrbljeno za tiste stanovalce, ki jim visoka starost in bolezen nista dovolili, da bi sodelovali pri skupnih aktivnostih. V dopoldanskem času so imeli prav posebno prednovoletno zabavo z obilo dobrot, plesom in pogovori, za katere običajno ni dovolj časa.

Na božični in novoletni večer so se stanovalci zbrali po nadstropjih in ob dobrotah, ki so jih pripravili v domski kuhinji, praznovali skoraj tako kot včasih doma.

Dom starejših

Minerva

VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

VIŠJEŠOLSKI ŠTUDIJ
STROJNIŠTVA

izredni študij v Ljubljani
2006/07

za pridobitev VI. stopnje izobrazbe in poklica
inženir strojništva

VEČ INFORMACIJ O VPISU:

- ❖ v referatu šole na Srednji poklicni in strokovni šoli Bežigrad, Ptujška 6, Ljubljana (ob torkih in četrtek med 11. in 17. uro, soba 170, Ksenija Hren);
- ❖ po telefonu: 01 280 53 28 ali gsm: 040 473 810;
- ❖ E-pošta: minerva.edu@siol.net;
www.institut-minerva.si

Govedorejsko društvo Logatec

vabi

svoje člane in vse, ki bi to želeli postati, na redni letni
občni zbor

v petek, 24. marca, ob 20. uri

na kmečkem turizmu pri KISOVCU na Petkovcu.

V programu občnega zbora bo tudi strokovni del s
koristnimi informacijami
za uspešno kmetovanje.

Na koncu bo ob večerji priložnost za izmenjavo mnenj.

Predsednik Andrej Fečur

Kako do subvencij v kmetijstvu

Rok za oddajo vlog za neposredna plačila v kmetijstvu je v letu 2006 daljši in traja od 1. marca do 15. maja 2006. Vloge bo sicer možno oddajati tudi še do 9. junija, vendar se za vsak dan zamude plačilo zmanjša za 1 %.

Za izpolnjevanje vloge na enoti KSS se je treba prej naročiti na tel. 7542 933.

Natančno preberite navodila, ki ste jih prejeli z obrazci!

Treba je urediti tudi vse podatke v centralnem registru govedi. Uredite vse prihode in odhode živali in podatke v »rumeni knjigi«.

Izpolnite B obrazec, ki ste ga prejeli z zbirno vlogo po pošti po kategorijah živali.

Napišite seznam krav (in telic), ki jih boste uveljavljali kot krave dojilje (ujemati se mora s številom vaših premijskih pravic). Lahko pa boste sočasno zaprosili za dodelitev dodatnih premijskih pravic iz nacionalne rezerve (za najmanj 2 in za največ 20 pravic). Prav tako napišite **seznam krav molznic** tisti, ki boste uveljavljali **ekstenzifikacijsko premijo za molznice** (obremenitev na kmetiji ne sme presegati 1,4 GVŽ/ha).

Izmerite površine, na katerih boste letos posejali oz. posadili poljščine (koruza, žita, krompir...).

Ti, ta mali, pa še malo počakaj!

Program SKOP – slovenski kmetijski okoljski program

Letos kmetijska gospodarstva ne bodo mogla na novo stopati v program SKOP, razen za ekološko kmetijstvo (EK), za katerega pa ste se morali prijaviti kontrolni organizaciji do 1. marca letos, in za ohranjanje travniških habitatov (HAB). Prav tako ni mogoče dodajati novih ukrepov SKOP. Ukrepe, ki ste jih uveljavljali v

preteklih dveh letih, lahko povečate za največ 2 ha ali za 75 %.

Z do sedaj uveljavljenimi ukrepi morate nadaljevati do konca petletnega obdobja, sicer gre za kršitev pogodbe (izjema je višja sila).

Vsi, ki ste uveljavljali košnjo strmih travnikov, morate imeti izdelan zapisnik o meritvah, iz katerega je razvidna lega in velikost strmih površin.

Mojca Dolenc

FAMILY FROST

Vas zanima dinamično terensko delo?

Imate tovrstne izkušnje ali željo delati v prodaji?

Imate 4. stopnjo izobrazbe in vozniški izpit kategorije B?

Podjetje Family Frost išče prodajalca za delo na območju Notranjske, Primorske in Ljubljane.

Pokličite 041/752-838 in se nam pridružite pri uspešni ulični prodaji zmrznjenih dobrot.

Za urejena stara jedra...

Ob zaključku ocenjevanja mestnih in vaških jeder (15. februarja letos) v okviru projekta »Moja dežela – lepa in gostoljubna« (MDLG) je Turistična zveza Slovenije (TZS) z občino Jesenice organizirala posvet s slovesno podelitvijo priznanj. Osnovna tema posvetovanja je bila »ohranjanje vaške in mestne podobe v slovenskem prostoru«. Nagrade so šle na Jesenice, v Ponikvo pri Žalcu, v Motnik in Galicijo.

Uvodni nagovor je imela Majda Dekleva, predsednica projekta MDGL, ki je osvežila osnovne cilje projekta, smiselnost prizadevanj za ohranjanje kvalitet našega grajenega prostora in prepotrebno osvesčanje nas vseh, saj je mogoče tudi po poti ljubiteljskih prizadevanj graditi sebi in drugim všečno bivalno okolje. Ton, prijetno poživitev in strokovno težo je na posvetu odličnim uvodom prispeval prof. mag. Peter Gabrijelčič s Fakultete za arhitekturo v Ljubljani. V poglobljeno razpravo so se je s svojim bogatim poznavanjem tovrstne problematike vključili tudi Marjan Ocvirk, profesor iste šole, in drugi.

Vprašanja, kako ohranjati urbane zasnove starih jeder, kako posegati vanje in kakšen je njihov morebitni turistični, bivanjski ali drug potencial, so segla v živahen razgovor, iz katerega sem si posebej zapisal pripombo, še posebno zato, ker v zadnjem času tudi v Logatcu živahneje razmišljamo, kako bomo posegli v središče starega tržnega jedra okoli zdravstvenega doma, cerkve sv. Nikolaja in na Griču. Morda bi tudi mi vsi – naša »laična« družba, morali prav tako sprejeti odgovornost za vse, kar gradimo in puščamo zanamcem. »Vsak je v svojem najglobljem bistvu poklican, da prevzema tudi javno odgovornost.« (Dr. L. Gosar, Ideološka načela laicizma).

MiP

Divjad – nujna človekova sopotnica

Lovska družina Hotedršica je praznovala svojo 60-letnico

Na slavnostni akademiji ob lanski 60-letnici Lovske družine Hotedršica, ko je starešina Vojko Šemrov v svojem slavnostnem govoru posebej poudarjal potrebo po strokovnem usposabljanju lovcev, je med drugim dejal: »Čimbolj sonaravno gospodarjenje z divjadjo zahteva nova znanja in nova gledanja na posamezne živalske vrste. To od nas terjajo vedno nova spoznanja o divjadi. Tudi člani Lovske družine Hotedršica smo bili in smo pripravljeni prispevati k lepši in boljši podobi našega kraja. Pripravljeni smo sodelovati z vsemi organizacijami na vasi, saj je nujno, da med seboj sodelujemo in se na ta način spoznavamo. – Nekateri v lovcih še vedno vidijo samo ubijalce divjih živali, toda prav sodelovanje in skupno delo bo nelovcem pokazalo, kje in kakšne so naše naloge.«

Vojko Šemrov, lovski starešina.

Nadalje je govornik na kratko predstavil zgodovino lovstva od prve svetovne do leta 1945, zatem pa povojni čas, ko je delovala hotenjska Lovska družina, ki so jo 12. decembra 1945 ustanovili Ivan Brenčič, Janez Brus, Jože Šemrov, Karol Čepon, Andrej Nagode, Franc Vavken, Jože Petkovšek, Jakob Petrič, Franc Dolenc in Jože Popit. Sprva je bila to Lovska zadruga, ki se je nekoliko kasneje preimenovala v Lovsko društvo in takoj zatem v Lovsko družino Hotedršica. Med lovci je bila dokaj zanimiva družina, ki je začela zavzeto gospodariti s skoraj praznim loviščem; lovsko strast si je družina hladila v lovu na lisice in kune. Odstrel prvega srnjaka je bil na vrsti šele leta 1948. Z žrebom so izbrali upravičenca, ta pa je odstrel kot pravi lovski tovariš odstopil starejšemu članu.

Govornik je ugotavljal, da ima Lovska družina danes bogato in lepo lovišče; od lovcev samih pa je odvisno, kakšno bodo ohranili sebi in bodočim rodovom. Vendar razvoj civilizacije je

Na Hunertovi maši.

vedno hitrejši, in bolj ko si človek v svoji nepremišljenosti in samovšečnosti poskuša podrediti naravo, ožje so meje svobodne narave, kjer bi našla divjad mirno zavetje. Skoraj ni več predela v gozdu, kamor bi človek še ne posegel s strojem in vanj vnesel nemir ali onesnaženost, zato se pogoji za obstoj nekaterih vrst divjadi vztrajno slabšajo, ponekod pa divjad že popolnoma izginja.

Lovska družina Hotedršica je nato svojim najbolj zaslužnim aktivnim in častnim članom podelila odlikovanja. Priznanja za odlično sodelovanje pa so prejela tudi delujoča društva v Hotedršici, ki z lovci tesneje sodelujejo, tamkajšnja krajevna skupnost in občina Logatec. Za obletnico je lovski družini čestital najprej župan Janez Nagode, v imenu krajevnne skupnosti pa se je njen predsednik Stanislav Nagode zahvalil lovcem za zgledno sodelovanje, za dosežke in pomoč vaščanom, posebej še ob trenutkih, ko je njihova lovška kočica ponudila zavetišče prizadetim ob neurju leta 1986.

Za kulturni del programa so poskrbeli Zasavski rogisti, ki pa so se Hotenjcem predstavili že septembra. Na prireditvenem prostoru ob koči je Hubertovo mašo daroval domači župnik Srečko Turk. Lovci so ob tej priložnosti vse navzoče tudi prijetno pogostili s slastnim divjačinskim golažem.

Vse prevečkrat ugotavljamo, da imajo naše predstave o plemenitem človeku, ki je vedno živel skladno z naravo in iz nje jemal le toliko, kot je potreboval za

preživetje, le malo skupnega z resničnostjo. Marsikdo se vpraša, zakaj so divje živali sploh pomembne in zakaj se zdi vredno, da preživijo. Na vse to ni enostavnega odgovora. Sam menim, da so te živali veličastne. Na tem prostoru so bile že pred nami in imajo pravico, da še naprej živijo. Gozd bi živel tudi brez njih, a bil bi drugačen – osiromašen. Si tega res želimo?

S. Nagode

**Pihalni orkester
z dirigentom Marjanom
Grdadolnikom
vabi na**

KONCERT
v veliki dvorani
Slovenske filharmonije
v Ljubljani,
30. marca 2006,
ob 19.30

Gershwin: Rapsodija v modrem
Hinko Haas – klavir
Rodrigo: Concierto de Aranjuez
Katja Porovne Silič – Kitara

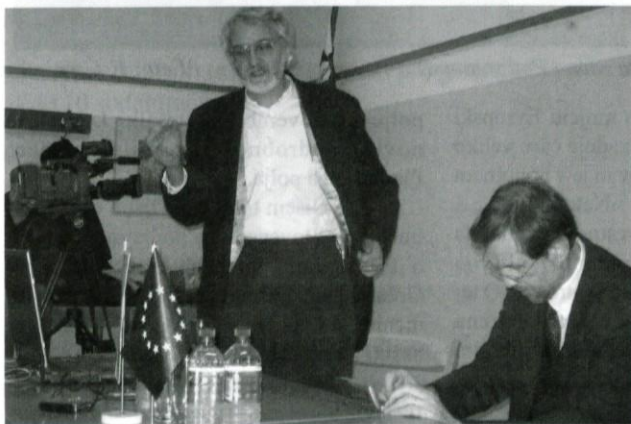

Evropski muzej krasa ob Planinskem polju – zakaj pa ne?

Želimo ohraniti ta biser krasa – upoštevajoč ekološke in socialne vidike

Ravno na novo opremljena dvorana v Lazah je bila 16. januarja zvečer komaj dovolj velika, da je sprejela občinstvo, ki se ga je od blizu in daleč zbralo k predstavitvi namer za izgradnjo Evropskega muzeja krasa ob Planinskem polju. Na željo evropskega poslanca Lojzeta Peterleta in Tomaša Valena, vodje projekta, je predstavitev organiziralo vodstvo krajevne skupnosti Laze-Jakovica.

Iz pogovora z Andrejem Kermavnarjem, predsednikom sveta krajevne skupnosti, smo zvedeli, da je bila odločitev evropskih ekspertov za postavitev muzeja ob rob Planinskega polja izbrana med več kot dvajsetimi lokacijami. Natančneje: muzej naj bi zgradili nad ponorom Unice – Pod stenami.

Tomaž Valena in Lojze Peterle na predstavitvi muzejskega projekta.

Foto: V. Černivec

Ideja, še posebej zato, ker bi jo financirala Evropska zveza in bi pomenila gotovo tudi pozitivne ekonomske učinke, je bila deležna splošne podpore. Vendar večina domačinov, naravovarstvenikov in krasoslovcev ni podpirala lokacije nad Stenami; sprejemljivejša bi bila lokacija med obema zaselkoma – me Lazami in Jakovico. Snovalci projekta sicer dopuščajo tudi možnost pogovora o drugi lokaciji ob Planinskem polju, vendar bi bilo v takem primeru treba spremeniti tudi idejo.

»Glejte, naš krajevna skupnost že s svojimi decembrskimi stališči podpira idejo, da bi se ob robu Planinskega polja postavil Evropski muzej krasa, zavedajoč se vse močnejše stagnacije gospodarske moči tega okolja. Nekoč, ko je bil gospodarski pomen kmetijstva in gozdarstva dovolj močan, bi se ne ozirali po drugačnih ekonomskih učinkih. Zdaj pa bi bila naravi prilagojena in okolje neobremenjujoča turistična dejavnost povsem dobrodošla. Povsem odveč je strah pred množičnim razpuščenim obiskovanjem Planinskega polja. Saj bi projekt z redom bivanja in gibanja zagotovil kontroliran obisk, če bi bil še tako množičen; v turističnem svetu je tovrsten red že tako in tako utečen. Zavedamo se, da zgolj naravni rezervat ne bi omogočal primernih ekonomskih učinkov.

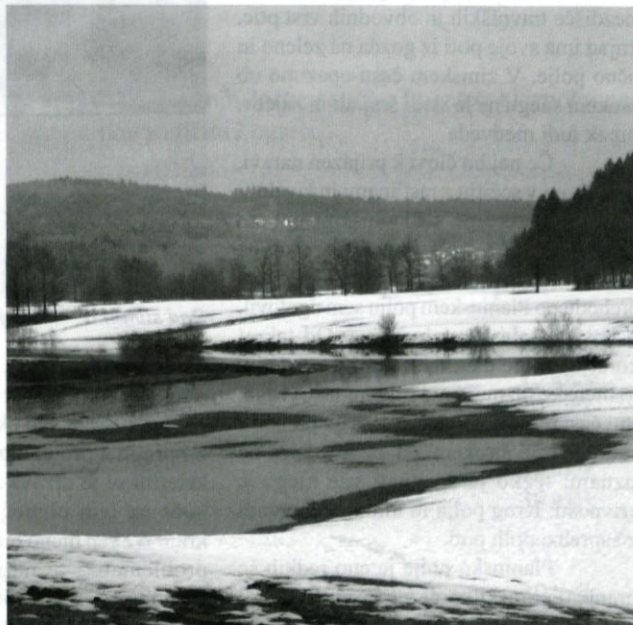
Vsekakor nismo za uničenje in degradacijo Planinskega polja, ki je, kot pravi Aleš Valič »biser krasa«, podpiramo pa uravnoteženje ekološkega in socialnega vidika,« je strnil svoje razmišljanje Andrej Kermavnar.

mAŠ

Muzej krasa – da!

Toda na usklajeno izbrani lokaciji!

Septembra lani je logaški župan Janez Nagode sprejel evropskega poslanca Lojzeta Peterleta z njegovo ekipo; gostje so mu predstavili idejo o Evropskem muzeju krasa, ki naj bi bil lociran v občini Logatec Pod stenami ob Planinskem polju. Ob predstavitvi so gostje izrazili tudi željo, da bi jim občina posredovala podatke o lastništvu zemljišča, na katerem bi bil zgrajen muzej in po katerem bi vodile dostopne poti, dalje podatke o komunalni infrastrukturi bližnjih naselij – o vodovodu, kanalizaciji. Goste je zanimalo tudi, kolikšna je stopnja varovanja zadevnega območja glede na program Natura 2000.

Planinsko polje – vablivo za evropski muzej.

Foto: V. Černivec

»Vse zelene dokumente smo poslali na dogovorjeni naslov tudi z izjavo, da smo pripravljeni na nadaljnje pogovore; po telefonu smo izrazili tudi potrebo, da bi se projekt predstavil javno, predvsem pa prebivalcem vasi ob Planinskem polju. Od tedaj so se na našem naslovu grmadili le kupi negativnih mnenj naravovarstvenih institucij in posameznikov. No, sredi februarja, kot sem slišal, je gospod Peterle s svojo ekipo predstavil idejo v Lazah, vendar na to predstavitev nisem bil povabljen,« je v pogovoru za Logaške novice pojasnjeval župan.

Na vprašanje, kakšno mnenje nam lahko zaupa v zvezi z idejo o Evropskem muzeju krasa ob Planinskem polju, je župan Janez Nagode dejal: »Postavitev takega muzeja ob Planinskem polju bi bila vsekakor zanimiva in z ekonomskega stališča tudi upravičena. Vendar nisem prepričan, da je lokacija Pod stenami dovolj primerna že zaradi same konfiguracije tal. Prav gotovo bi bilo možno poiskati ob robu Planinskega polja kompromisni prostor, ki bi bil usklajen z interesi projektantov in naravovarstvenikov. Interes občine ne more biti v tem, da bi odklanjala ponudbo, o kateri bo sicer moralo dati svoje soglasje tudi Ministrstvo za okolje in prostor. – Zato sem gospoda Peterleta povabil, naj z ekipo predstavi idejo z idejnim projektom županu, občinski upravi, poslancu DZ, predstavnikom svetniških skupin, predsedniku KS Laze-Jakovica predvsem z namenom, da bi dobili pravo informacijo, da bi podprli idejo o mikro lokaciji oziroma da bi ob nestrinjanju skupaj iskali drugo primerno in sprejemljivo lokacijo na našem območju. Pričakujem, da se bo mojemu vabilu odzval, je še dodal župan Janez Nagode.«

Marcel Štefančič

Planinsko polje, kdo bo tebi sodil?

Planinsko polje obsega kar 1600 ha. Glavni vodotok je reka Unica, ki izvira v Planinski jami. Unica meandrira, kar daje polju edinstveno krajinsko podobo. Ob večjih deževjih in topljenju snega ponori ne morejo požirati vse vode, zato ta prestopi bregove in se razlije po polju. Poplave se pojavljajo večkrat na leto in trajajo nekaj dni ali tednov, dokler voda ne ponikne.

Polje je prepolno zdravilnih in zavarovanih rastlin, ki rastejo v neokrnjeni naravi. Planinsko polje je pomembno gnezdišče travniških in obvodnih vrst ptic. Srnjad ima svoje poti iz gozda na zeleno in sočno polje. V zimskem času opazimo ob visokem snegu ne le sledi srnjadi in zajcev, ampak tudi medveda.

Če naj bo človek prijazen naravi, mora živeti v sožitju z rastlinami in živalmi. Moje prvo srečanje s Planinskim poljem sega v leto 1978, ko sem v Grčarevcu na robu gozda postavil brunarico. Po prvem sprehoju po Planinskem polju sem ugotovil, da bova ostala nerazdružljiva. Od takrat skoraj ne mine dan, da ne bi bil na polju. Vremenske razmere me pri tem ne ovirajo, letni časi tudi ne. Dodobra sem ga prehodil po dolgem in širokem, pa ga še zdaleč ne poznam; težko je spoznati vse njegove skrivnosti. Krog polja in mimo njega vodi več sprehajalnih poti.

Planinsko polje je eno redkih še ohranjenih kraških polj v Sloveniji in tudi

Pod stenami - muzej. Pa ravno Pod stenami?

Foto: F. Černivec

na Dinarskem krasu. Po mojem Evropski muzej krasi, o čemer se zadnje čase veliko govori, ne sodi v to okolje in je v popolnem nasprotju s programom »Natura 2000«, s katerim se je država zavestno odločila, da hoče na tem območju ohraniti kulturno krajino z vso njeno biotsko pestrostjo. O tej problematiki je moja sovaščanka Irena Osterman v članku »Še drugič o Planinskem

polju« v novembrski številki Logaških novic podrobno razgrnila pomen Planinskega polja.

Nisem torej eden tistih dvestotih imenitnih Slovencev, ki podpirajo zamisel o Evropskem muzeju krasi, sem pa Grčarevčan, ljubitelj živali in narave in menim, da tako drastičen poseg v naravo našim zanamcem ne bi bil zgleden.

Vili Černivec

Kulturni razgledi

»Pevcu vedno sreča laže...«

Svečana prireditev v spomin na dva velika umetnika – Prešerna in Mozarta

Velikima tvorcema slovenske in svetovne kulturne zgodovine je bila letos posvečena proslava ob 8. februarju, slovenskem kulturnem prazniku. Prešeren je zapustil neizbrisen pečat v slovenski poeziji, Slovenci smo si njegove verze izbrali za državno himno, ki je iz otroških grl zadonela ob začetku letošnje proslave. S pesmijo smo tudi nadaljevali. Ker je Mozart s svojim mojstrstvom priljubljen tudi med otroki, so se tudi naši mladi pevci naučili nekaj njegovih pesmic.

Pesnik Prešeren ni pisal pesmi za otroke, a je vsaj Povodni mož znan tudi med mlajšimi. A najmlajši so se lotili priredbe kar dveh pesmi Črni kos in Lisica. Odigrali so ju zelo prepričljivo. Mnogo recitatorskih in pevskih sposobnosti lahko pripišemo Tini, Ani, Sabini, Blažu, Klari, Larisi in Patriciji, ki so dovršeno interpretirali Prešernove »uspešnice«: Zarjovena d'vičica, Pod oknom, Hčere svet, Zapuščena, Strunam, Vrba. Na zeleni maj so nas v hladnem februarškem večeru spomnile Danijela, Damjana in Saša; Eva pa je iz svoje flavte izvabila prijetne Mozartove zvoke. Ta slavni mojster že dolgo ni več neznanka Logarjevima fantoma; ja, lepo sta uglasena tale Bert in Martin. Na odru se je nato pojavil

S svečane proslave v Rovtahu.

sam Prešeren in takoj za njim še Slomšek. Da, v eni osebi ju je združil Mlinarjev Žan, ki razodeva kar precej igralskega talenta.

Vse bolj opažamo, da sodobni slovenski skladatelji zabavne glasbe radi segajo po Prešerenovih besedilih in jih uspešno uglasbijo; nekatere teh so zapeli pevci in pevke zabavne glasbe. Na glasbo iz Viharjev jeznih mrzle domačije je zaplesala skupina ritmičark, med katerimi smo občudovali še posebej Tajdo v njeni neverjetni gibčnosti. Kako so bile nezakonske matere včasih zasramovane, njihove male štručke pa označene za pankrte, je Prešeren izpovedal v Nezakonski materi, ki jo je s pretanjenim občutkom predstavila Larisa. Da pa se je pesnik znal tudi veseliti življenja, je izkazal s pesmijo Od železne ceste; na zanimiv in

prijeten način sta jo pevsko predstavila Lara in Matej iz petega razreda.

Slovesnost je po mnenju mnogih uspela kot že dolgo ne, za kar imajo zasluge mnogi sodelujoči, še posebej Tanja in Žan, ki sta prireditelju suvereno vodila; za tehnično usklajenost sta poskrbela Tanja in ravnatelj Mitja Turk, brez čigar vzpodbud gotovo ne bi bilo tako, kot je bilo. Za celoten potek prireditve je bila ogovorna Barbara Soko; sodelavci smo ji pri nesebičnem delu radi priskočili na pomoč.

Aplavz prisotnih je izzvenel v priznanje in zahvalo za ves trud – za ta lepi večer. Hvaležna bi bila gotovo tudi Prešeren in Mozart.

Tekst in foto: Metka Bogataj

Na vse v življenju čakam

Tako je dahnilo iz Vande Lavrič na literarnem večeru, ki ga je društvo po scenariju in v režiji Marcela Štefančiča posvetilo Zelenim in Prešerenovim oblakom

Ko sem nekega večera gledal film o življenju Franceta Prešerna, sem nehoti pomislil tudi na Andreja Žigona in njegove verze:

»Nekje v stari omari/ ležijo popisani zvezki/ prvih klopi.«

In potlej smo pričakali literarni večer v knjižnici Logatec, ko so svojo poezijo in prozo brali avtorji in avtorice na praznični večer slovenske kulture 8. februarja. V verzih in prozi so jih ponudili: Ana Balantič, Francka Čuk, Lili Kavčič, Nada Kržan, Vanda Lavrič, Bojana Levinger, Branka Novak, Kaja Pregard in Tine Vučko. Z izborom Prešerenovih oblakov je večer spretno povezoval Marcel Štefančič.

Koliko čustev, koliko refleksij, koliko spoznanj, koliko ustvarjalnega tipanja...

»Mnogo se sreče v življenju obeta,/ ali je skrita človeka očem. Res ni, da le nesreča/in bolečina sta dani ljudem...«

Tako pravi Lili Kavčič v svojem Voščilu.

Temu pa je odzvanjala pesem Po Zdravljici Ane Balantič:

»Nikjer ne slišiš lepše petje,/ le ko spustiš v zelene se oblake;/ naš zlati kov/ bo čuti izza vseh voglov/ za nas, za vas poslanstvo pesnikov!«

Tudi sonetne oblike ni manjkalo. V njih so se prepletali verzi Tineta Vučka tudi Ob dnevu spomina, v prepesnjeni pesmi Vande Lavrič:

»Neskončna žalost s temo se preplete/ in poje glasno žalno lacrimoso./ V od solz izprani duši tiho splete/

spomin na tiste, ki šele pred njo so./ Kdor bereš, pomni: Smrt nekoč uzre te,/ za voglom črnim si nabrusi koso.«

In kot vzpodbuda za ohranitev slovenskega jezika je izzvenela pesem Materin jezik Francke Čuk:

»Zakaj zdaj rodna gruda spet trpi,/ vsiljivke tuje rinejo v besede naše.

Od besede do besede: (od leve) Francka, Lili, Vanda, Branka in Bojana. Foto: M. Kek

Kje je ponos svetosti moje, vaše?/ Še stih mladosti čudno zazveni.«

In še hrepenenje iz Sanjarjenja Nade Kržan:

»Ne odhajaj! Jaz grem s tabo, skozi to poletno noč, mehko,/ toplo; zanesljivo me odpelji/ daleč proč.

Za žlahtno glasbeno opremo celotnega večera so skrbeli člani glasbene

skupine Kosmato srce.

Naj sklenem z vzklikom Andreja Žigona: *»V pest sem si nabral medenih hrušk...«* – Marcel Štefančič pa je končal večer s peharjem suhih fig.

Albin Čuk

O Zápolju in Zapólju

O potrebi po lepo govornem in zapisani besedi je Slovencem govoril že Prešeren, ko je Ravnikarju zapel: »Gorjancev naših jezik potujč' vavši, si kriv, da kolne kmet molitve bravši.«

Tudi nam velja njegovo opozorilo, ker vsak dan lahkotneje in neodgovorno sprejemamo nagovarjanje vedno številnejših »tujcev«, pogosto tudi radijskih glasnikov in celo uradnih poročevalcev, ko prebirajo poročila o pogostejše omenjenem »Zápolju«. Vse prej kot domače zveni ta beseda, naglašena-poudarjena na prvem zlogu, namesto logaškega poudarka na drugem zlogu, torej »Zapólje«.

Ko bi se tako radi ponašali z vsem, kar je nekaj samo našega, vse preveč lahkotno prevzemamo nedomač naglas. Prosim vas, nikar ne pozabimo, da s potujčenim jezikom najprej izgublamo lastno identiteto, če ta komu še kaj pomeni. Za to šole najprej – in mi vsi, ne pozabimo na lepo, tudi govorno domačo besedo.

MiP

Al', ker se ozira, plesalca si 'zbira...

O Povodnem možu sta pripovedovali razstava mladih likovnikov in uprizoritev gledališke skupine iz Ajdovščine

V stekleni galeriji je bilo 7. februarja na en večer posvečenih Povodnemu možu kar dvojje dogodkov. Številni obiskovalci so si ogledali razstavo 65 likovnih del s 1. natečaja mladih likovnikov občine. Na natečaj, razpisan na temo Povodnega moža, je prispelo sicer od 154 del. Natečaj in razstavo sta organizirala Društvo likovnikov Logatec ob podpori župana in Območna izpostava JSKD občine. Vodja Območne izpostave Nevenka Malavašič je pozdravila vse prisotne, še posebej mlade ustvarjalce. Tudi predsednik društva Franc Godina ni prikrival navdušenja nad razsežnim odzivom mladih likovnikov, ki očitno radi izražajo svojo fantazijo z likovnimi sredstvi. Tričlanska komisija – Franc Musec, Matej Pečenik in Tanja Škufca – je podelila 19 posamičnih priznanj, ki so jih prejeli: Peter Burkelca, Domen Žust, Danijela Ivanovič, Mira Oblak, Eva Nagode, Aleša Čuk, Eva Razboršek, Mojca Plot, Llara Marolt, Špela Petkovšek, Špela Simonišek, Nika Jereb, Nadja Černe, Rok Bizaj, Ana Kožuh, Ana Verzelak, Nejc Jesenko, Gaja Škrlić in Špela Pečkaj, in priznanje za skupinsko delo likovni skupini iz Rovt.

V nadaljevanju je gledališka skupina Žar Kulturnega društva Most iz Ajdovščine uprizorila zanimivo dramsko postavitev Povodnega moža, kakor ga je po Prešernovi pesnitvi in po nekaterih utrinkih iz Prešernovega življenja občutila in zaznala ter v učinkovit scenarij vstavila Ada Bačar, sicer lutkarica iz šole velikega lutkarskega umetnika Majarona. V primestni gostilni se spopada narodni duh z nemškutarstvom, iskrenost z nadutostjo, skromnost s pohlepom, pretanjena ljubezen z nečimrnostjo in s samoljubnostjo,

Nagrajena upodobitev Povodnega moža skupine iz Rovt.

ki se spopadeta v podobi skrivnostnega mladeniča-povodnega moža in prevzetne deklice (Zalike, Uršike, Julije... ali naj si bo katerakoli že) do sklepne pogube v deročem vrtincu Ljubljane.

Predno se je bila stekla obojna prireditel, se je župan Janez Nagode zahvalil organizatorjem in vsem nastopajočim za zanimiv vsebinski spoj obeh idej: likovnih del in predstave o Povodnem možu. Obenem je župan izrazil željo, da bi Društvo likovnikov še naprej manifestiralo svoja prizadevanja tudi skozi potrjevanje najmlajših rodov.

Artemis

Prijetna vznemirjenost je bila v zraku

Ob osmem februarju, Prešernovem dnevu in slovenskem kulturnem prazniku se vsako leto nagnete mnogo besed. Govoriti o Prešernu in kulturi je kakor govoriti o sreči – nikoli ne zmanjka besed in vedno znova jih je težko najti za nekaj, kar pravzaprav živimo, se tega znova in znova vse življenje učimo, na novo spoznavamo, nekaj, kar nas vedno znova preseneti in osmisli naše bivanje.

Februarja je naša mala šola v Rovtarskih Žibršah postala prijazen, svetlobe poln kulturni vrt. Brali smo zgodbe in pesmi in se o njih pogovarjali. Pisali smo, risali in ustvarjali svoje glasilo Drobtinice s Planin. Otroci so bili izvir čudovitih zamisli, življenjske radosti, sproščenosti, neobremenjenosti in nedolžnosti. Bili so umetnost sama. Obiskal nas je tudi Modri medvedek in plesal skupaj z nami, mi pa smo mu zaigrali igrice in mu zapeli. V Logatcu smo poslušali koncert logaškega Pihalnega orkestra. Bilo je lepo. Nam pa je bilo najbolj všeč, da smo v orkestru prepoznali našo prijateljico

Sabino iz devetega razreda.

Skupaj z Matejem, Sabino in Pavletom, našimi velikimi, pametnimi in prijaznimi prijatelji iz devetega razreda smo na predpraznični večer pripravili tudi posebno prireditev za vse tiste, ki imajo kulturo radi, in pri tem ne vihajo nosu. Za tiste, ki radi prisluhnejo prvim zgodbicam. Za tiste, ki zavzeto utihnejo, ko se zasliši pesmica. Za tiste, ki radi pogledajo sliko, ki je nastala v otroškem kotičku. Za tiste, ki znajo gromko zaploskati malim umetnikom.

Bilo je lepo. Otroci so bili urejeni, lica so jim žarela, prijetna vznemirjenost je bila v zraku. Nastopali so s takšnim žarom, da jih je bilo veselje gledati. Misli so se risale na mehkih, lepih otroških obrazkih in njihove ročice so spregovorile v sproščeni drži telesa. Ob skupnem ustvarjanju je čas hitro minil, med nami pa so se spletle in utrjevale nove niti pripadnosti in povezanosti.

Anica Žakelj

Prešerno o Prešernu

Francetu Prešernu, našemu največjemu poetu je posvečen 8. februar – slovenski kulturni praznik. Vsekakor si naš veliki poet zasluži vse časti in spoštovanje, saj je za Slovence pomemben ne zgolj s kulturnega, temveč tudi z nacionalnega vidika. Skratka, Slovenci imamo svoj kulturni praznik in ga vsako leto tudi primerno počastimo s proslavami in drugimi kulturnimi dogodki.

»Vendar zakaj mora biti proslavljanje Prešernovega dne zmeraj enako, zlasti pa tako resnobno?« so se spraševali mladi na Medvedjem Brdu.

»Kdo je bil Prešeren? – Predvidevamo, da je bil vesel, dobrosrčen in prijazen človek. Saj ne vemo, od kod potem pozitiven

pomen pridevnika »prešeren«. In ker vemo, da je otrokom rad delil fige in da se je kdaj pa kdaj tudi rad predajal opojni pijači, se mu prej navedene lastnosti kar prilegajo... Menda se Prešeren ne bo obračal v grobu, če smo se odločili, da nekoliko preoblikujemo koncept kulturnega programa. Navsezadnje, kulturnega praznika bi se ljudje morali veseliti, zato smo letošnji kulturni dogodek pripravili na bolj sproščen in mladim bolj zanimiv in privlačen način,« so menili mladi z Medvedjega Brda.

Marsikdo med njimi je ta dogodek izkoristil tudi za razkritje svojega talenta, za razkritje svojega ustvarjalnega duha. – In to še največ zaleže!

A. Žakelj

Po Krpanovih sledah

Predstavitve druge knjige mag. Milana Trobiča Po Krpanovih sledah je bila 6. februarja v Postojni.

Trobičevo knjigo so predstavili v prostorih Zavarovalnice Triglav, pokroviteljice večera, ob nagovoru njenega direktorja Igorja Bratine, ki se mu je s pozdravnimi besedami pridružil postojnski župan Jernej Verbič. O knjigi je spregovoril dr. Janez Bogataj, nato še avtor sam. Dogodek, ki ga je obogatil še kratek zaigrani prizor o srečanju na meji stare Jugoslavije, je povezovala Polona Škodič.

V Logatcu pa bo knjiga Po Krpanovih sledah predstavljena 16. marca.

Nevma

Izza prikrite politične vsakdanjosti

»Laži iz zmajevega gnezda« Dejana Vodovnika pritegnile le peščico Logatčanov

Zadnji petek v februarju se nas je peščica zbrala v logaški Knjižnici, kjer smo prisluhnili novinarju Dela **Dejanu Vodovniku**, ki nam je predstavil svojo (četrto) knjigo **Laži iz zmajevega gnezda**. Knjigo je izdala Založba Bogataj iz Idrije, pogovor z avtorjem pa je vodil novinar Radia Slovenija Marko Škrlič.

Zanimivo je bilo prisluhniti, kaj vse se godi v zakulisju ljubljanske politične scene, ki je neke vrste avtorjevo polje poklicnega dela, saj dogajanje v njej po novinarski plati pokriva že kar nekaj let in bolj ali manj dobro pozna tokove mestne politične vsakdanjosti.

Oba novinarja, ki ju družijo podoben način dela in tudi določena spoznanja, sta razpravljala o tem, da kapital narekuje politiko največjih pa tudi najmanjših družbenih skupnosti. Pa vendar se kljub očitnemu prepričanju o premoči kapitala v razmišljanju in ozaveščenem posamezniku poraja dvom v resnično upravičenost tovrstnih dogajanj.

Po uradni predstavitvi knjige smo z avtorjem in njegovimi sodelavci še malce poklepetali ter ob novih spoznanjih končali prijeten petkov večer.

Ivica Merlak

Gledališki in glasbeni abonma vabita

...k razmisleku, da se jima pridružite

V sezoni 2006/2007 občina Logatec, Območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in Glasbena šola ponujajo nekaj kulturnih dogodkov v okviru dvojnih abonmajev.

Gledališki abonma vam ob petkih zvečer ponuja: **Al' en al' dva** – igra Aleš Valič iz Mestnega gledališča ljubljanskega; **Blazno resni zadeti** – igrajo Desa Muck, Tine Oman, Peter Musevski, Vesna Javnikar, Mojca Partljič, Nena Močnik in Matjaž Višnar iz Prešernovega gledališča Kranj; **Spustite me pod kovter, gospa Markham** – igrajo Lučka Počkaj, Tjaša Železnik, Bojan Umek, Zvone Agrež, Kristjan Guček, Tanja Potočnik, Mario Šelih, Anica Kumer, Minca Lorenci iz Slovenskega ljudskega gledališča Celje. Zadnja predstava bo iz ponudbe t.i. komercialnih gledališč.

Glasbeni abonma pa ponuja: s številnimi priznanji in nagradami ovenčan **Zbor sv. Nikolaja Litija**, ki ga vodi Helena Fojkar Zupančič; mlada glasbenika Barbara Tišler – sopran in Klemen Karlin – orgle z **Večerom duhovne glasbe** od baroka do sodobnih še živečih skladateljev; **Skupino Adamsi** – Maja Naveršnik – violina, Dejan Mesec – harmonika, Andreja Černigoj – flauta, Marta Kržič – klavir, Aleš Ogrin – bas harmonika – v nekoliko nenavadni zasedbi najraje izvaja skladbe argentinskega skladatelja Piazzole; **Ensemble »4Saxess«** – Lev Pupis – sopran saksofon, Tomislav Žužak – alt saksofon, Primož Fleischman – tenor saksofon, Dejan Prešiček – bariton saksofon, s priredbami skladb od Bacha do Debussya. Ne bo pa izpuščen znameniti Mozart, čigar 250. obletnico rojstva praznujemo letos. Z dvema abonmajskima koncertoma se bo predstavila tudi logaška Glasbena šola: po novoletnih praznikih bodo v **Prazničnem koncertu Glasbene šole** zaigrali članice in člani godalnega in simfoničnega orkestra; učitelji glasbe pa se bodo predstavili na **Koncertu učiteljev Glasbene šole**.

– O prodaji vstopnic, datumih prireditev vas bomo obveščali v medijih, na prireditvah in na sedežih ustanov, organizatorjev teh dogodkov: Simona Šušteršič Štrukelj na Občini Logatec, ravnatelj Primož Malavašič na Glasbeni šoli Logatec in na JSKD Območni izpostavi Logatec – vodja Nevenka Malavašič.

Nevma

Koncert z najlepšimi željami

Pevski novoletni pozdrav - MPZ Hotedršica.

Prizadevni pevci Pevskega društva Hotedršica pod vodstvom neutrudnega pevovodje Matija Logarja so nas tudi letos ob vstopu v novo leto 2006 pozdravili in nam voščili s Prazničnim koncertom v dvorani Prosvetnega doma v Hotedršici.

S. Nagode

VOJNI MUZEJ LOGATEC

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure, med tednom po dogovoru.

Informacije:

Janez Švajncar,

tel.: 01 7542 790.

KERAMIČNA DELAVNICA, VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika po dogovoru. Informacije: KŠD LAZE, Nataša Prestor, tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

Nove zvezde med mladimi smučarskimi tekači

Po zaključku uspešne poletne sezone z osvojitvijo poletnega pokala v rolnarskih tekmah so tekmovalci TSK Valkarton Logatec uspešno začeli novo zimsko sezono. Po kvalitetnih pripravah so fantje in dekleta uspešno pričeli z nabiranjem točk v Slovenskem pokalu in z osvajanjem najboljših mest na mednarodnih (Topolino-Val di Fiemme – 2. Patricija Pellis, 1. Boštjan Klavžar, 2. Matej Šimenc) in regijskih tekmah ter na Državnem prvenstvu.

V začetku zimske sezone so osvojili tudi skupno 1. mesto za Kerštajnov pokal v Planici in 1. mesto za Srebrno palico Jožeta Jermana v Zadvoru.

Na Državnem prvenstvu za starejše kategorije 21. in 22. januarja v Preski pri Medvodah je pri članih zasedel absolutno četrto mesto Darjan Brus, pri ženskah pa je absolutno zmagala Ana Šimenc, prva je bila tudi v svoji kategoriji (st. mladinke). Pri mlajših mladincih so zasedli 1. mesto Matej Šimenc, 2. Boštjan Klavžar, 4. Martin Rupnik in 5. mesto Kristian Peklaj. – Pri moških je zasedel 1. mesto Vasja Rupnik, 3. mesto Jure Tršar in 9. mesto Blaž Bešvir. – Pri ženskah je Ana Šimenc osvojila 4. mesto.

Zadnji velik uspeh mladih Logatčanov je bil v Kokrici pri Kranju, kjer se je 11. in 12. februarja odvijalo Državno prvenstvo za mlajše kategorije in tekma za Pokal Slovenije za starejše kategorije.

Prvi dan je bila tekma v teku prosto za MDI in MDE na 3 km in za SDI in SDE na 5 km. Naši tekmovalci so bili zelo dobro uvrščeni: MDI: 1. Patrik Rupnik, 4. Miha Šimenc, 7. Lovro Malnar in 12. Martin Rupnik; MDE: 2. Patricija

Zmagovalna štafeta trojka z državnega prvenstva: Rok-Juš-Matjaž

Pellis, 5. Špela Molk, 15. Urška Petkovšek in 17. Ana Likar; SDI: 1. Matjaž Gorjanc, 2. Rok Tršar, 11. Juš Oblak, 14. Matej Brus in 15. Andrej Petkovšek; SDE: 3. Eva Sever Rus, 5. Ema Likar in 6. Uta Malnar.

Drugi dan pa je potekala tekma v štafetah v klasični tehniki. Tu so naši mladi tekmovalci spet pokazali veliko ekipnega duha in močno voljo za najboljše uvrstitve. MDE in MDI so tekli 3x3 km, SDE in SDI pa 5x5 km. MDE v postavi Špela Molk, Urška Petkovšek in Patricija Pellis so zasedle 1. mesto; MDI v postavi Miha Šimenc, Lovro Malnar in Patrik Rupnik so osvojili 2. mesto; SDE – Ema Likar, Uta Malnar, Eva Sever Rus in SDI – Rok Tršar, Juš Oblak in Matjaž Gorjanc pa

so ravno tako osvojili prva mesta.

Člani in tekmovalci kluba smo se veselili tudi osvojenih mest starejših kategorij za Slovenski pokal, ki je potekal vzporedno z Državnim prvenstvom 11. februarja na isti, lepo urejeni progi v Kokrici pri Kranju in uvrstitev na Bloških tekih, kjer so naše barve zastopali Vasja Rupnik 1., Ana Šimenc 1., Ermina Šimenc 1., Nataša Rupnik 5. in Pavle Rupnik 23.

Uvrstitve starejših tekmovalcev za Slovenski pokal 11. februarja v Kokrici pri Kranju: SME: 1. Ana Šimenc; MME: 4. Katarina; MMI: 1. Kristjan Peklaj, 2. Boštjan Klavžar, 3. Matej Šimenc, 4. Martin Rupnik, 14. Anže Rupnik; JUNIORJI: 2. Blaž Bešvir.

Mira Oblak

Pantera vabi k spomladanskemu vpisu

Karate akademija Pantera in Notranjska zveza borilnih veščin vpisujeta v spomladanski začetni tečaj tradicionalnega in športnega Shotokan karateja.

Skozi skrivnosti karateja vas bo vodil izkušeni inštruktor Boris Peček, mojster Shotokan karateja 3. Dan, ki že več kot 15 let poučuje karate v notranjski regiji v rekreativne in tekmovalne namene doma in po svetu.

Za osnovnošolce in srednješolce potekajo treningi ob ponedeljkih in sredah od 15.30 do 16.30 v Kristalni dvorani Osnovne šole "8 Talcev" v Logatcu.

Za študente, odrasle, starše-rekreativce potekajo treningi vsak petek od 16.30 do 18. ure v Kristalni dvorani Osnovne šole "8 talcev" v Logatcu.

Prijavnice za vpis lahko dobite na naši novi spletni strani: <http://www.karate-sola-pantera.cobithost.net>, od koder si lahko odtisnete prijavnico in jo izpolnjeno prinesete na prvi trening ali jo pošljete po pošti na naslov: Boris Peček, Kotnikova 25, 1000 Ljubljana. Vse informacije glede vpisa in treningov lahko dobite tudi na elektronski pošti: boris.pecek1@siol.net ali po telefonu: GSM: 031/641-200.

Vpis bo potekal do 30. marca 2006!

Boris Peček 3. Dan

Ana Šimenc – obetavna smučarska tekačica

V prvih februarjskih dneh se je v Sloveniji odvijalo mladinsko svetovno prvenstvo v nordijskih disciplinah – Barve Slovenije je letos prvič zastopala tudi Ana Šimenc iz Rovt, sicer članica TSK Valkarton

Kakšni so tvoji občutki po končanem svetovnem mladinskem prvenstvu?

Sprva sem pred svojo prvo veliko prizkušnjo imela nekaj treme, predvsem pred tekmovalkami iz smučarsko še veliko bolj znanih držav, kot so Norveška, Finska, Nemčija in druge. A strah je hitro splahnel, ko sem v nordijskih tekmicah spoznala čisto prijetna dekleta, nič prevzetna. To me je nenavadno sprostito, saj, navsezadnje, nisem bila obremenjena s pričakovanji kakega super rezultata.

Da lahko greš na tekmo kar najbolje pripravljena, moraš imeti tudi dobrega trenerja. Kakšna je njegova vloga?

Trener je za tekmovalca zelo pomemben. Jaz imam klubskega in reprezentančnega trenerja: prvi je Tomaž Uršič, drugi pa Igor Jesenovec. Vsekakor sem bolj povezana s klubskim, saj se pozna že dalj časa in mi je v veliko oporo. Njegova pomoč mi je vedno dobrodošla, saj nas tekmovalce dobro pozna, ve kakšen trening nam mora predpisati. Prilagodi nam količino treninga, zraven pa nam je tudi v precejšnji psihološki pomoč.

In kako potekajo tvoji treningi?

Treniram vsak dan v Logatecu, zato med tednom stanujem pri teti. Pozimi se večkrat odpravimo na Pokljuko in v Planico. Včasih gremo tudi na tuje. Konci tedna so največkrat zapolnjeni z raznimi tekmami, ki se jih povečini tudi udeležujem. Poleti vzdržujemo kondicijo z rolkami, s kolesarjenjem, moč pa pridobivamo v telovadnici ali v fitnesu. Sicer pa veliko tečem, tudi v šoli – obiskujem športno gimnazijo Šiška – imamo kar precej športne vzgoje in del treningov opravi tako tudi v šoli.

Poleg tega, da si dobra športnica, si tudi pridna dijakinja. Kako ti uspe usklajevati šolske in športne obveznosti?

Imam status in srečo, da so moji profesorji tako razumevaljo, prilagajajo mi spraševanje (časovno, ne pa snovno). Vsako prosto minuto moram koristno izrabiti. Saj, kot pravi pregovor: Brez muje se še čevljev ne obuje. Se moram pač marsikateri stvari odreči, npr., zabavam.

Uspešna športnica Ana

Kako to, da si se odločila za smučarski tek, ki ni ravno zelo popularen v primerjavi z alpskim smučanjem?

Najprej sem se ukvarjala z alpskim smučanjem, ker pa klub v Rovtah ni ravno dobro deloval in nas je bilo zelo malo, ni bilo pravega zagona. Zato sem se skoraj že odločila, da bi hodila v Žiri trenirat košarko, ker je tam košarkarski klub zelo dejaven in uspešen. Težava pa je bila v slabih prevoznih možnostih. Ko smo nekega večera sedeli doma za mizo, je očka predlagal, naj bi poskusila s tekom na smučeh, kar je nekoč že sam počel. In naslednji dan sva se odpeljala v Logatec. Trener nas je povabil k sodelovanju.

Z mano trenira tudi moj brat Matej, ki mi je včasih tudi za oporo na treningu.

Dosegla si že veliko uspehov. Kateri se ti zdi največji?

Zmagala sem na igrah OPA (tekmovalci iz srednje Evrope), bila sem druga na tekmi za pokal Topolino v Italiji. Prav ta teden odhajamo na tekmo za alpski pokal v Španijo. Zmagala sem tudi na tekmi za državno prvenstvo in 11. februarja letos na bloških tekih. Uspehov se je torej že kar nekaj nabralo, ti pa me motivirajo tudi za naprej.

Na nedavni zimski olimpiadi je nastopilo tudi nekaj naših tekačev in tekačic, med njimi zelo uspešno Petra Majdič. Ali se motim, če rečem, da je verjetno tudi tvoja največja želja nastopiti na olimpiadi?

Kako da ne! Rada bi nekoč okusila sladkosti in grenkobo olimpiade, a do tja je še daleč. Moj kratkoročni cilj je nastop na olimpiadi mladih, ki bo že drugo leto.

Hvala, Ana, za ta pogovor, ob katerem si želim, da ne bi bil zadnji.

Besedilo in foto Metka Bogataj

Kot po pravilu odlični rezultati

27. Jakhlov memorial

Na tradicionalnem 27. Jakhlovem turnirju v namiznem tenisu v Zalogu je nastopilo 133 igralcev in igralk iz Italije, Hrvaške in Slovenije. Med njimi je bilo tudi šest tekmovalcev iz logaškega kluba, ki so dosegli naslednje rezultate:

med mlajšimi kadetinjami **1. mesto Nina Zupančič**, **Katja Gutnik** pa 5.-8. mesto; med mlajšimi kadeti Anže Vrabl 5.-8. mesto, Tilen Černigoj pa 9.-16. mesto.

4. pregledni turnir MRNTZ

Namiznoteniškega turnirja za učence in učenke od 1. do 8. razreda v Preserju se je udeležilo 180 igralcev in igralk iz 18 klubov, med njimi je bilo 24 igralcev NTK Logatec. Kar nekako po pravilu so dosegli odlične rezultate.

Med učenci 1.-2. razreda: **1. mesto Tom Šfiligoj**, 2. mesto Denis Kožuh. Med učenci 5.-6. razreda: 3. mesto Anže Vrabl. Med učenci 7.-8. razreda: 3. mesto Blaž Bončina. Med učenkami 1.-2. razr.: 2. mesto Tjaša Mihevc. Med učenkami 3.-4. razr.: **1. mesto Nina Zupančič**. Med učenkami 5.-6. razr.: 2. mesto Katja Gutnik. Med učenkami 7.-8. razr.: **1. mesto Ana Verdinek**, 3. mesto pa Sanja Smiljanič.

4. mednarodni turnir ALPE ADRIA v Beljaku

Logaški namiznoteniški igralci in igralk so se 26. februarja udeležili 4. mednarodnega turnirja ALPE ADRIA v Beljaku, kjer je nastopilo 88 igralcev in igralk iz Avstrije, Italije, Hrvaške in Slovenije. Med našimi tekmovalci so se uvrstili: na **1. mesto Nina Zupančič**, kadetinja U – 12, na 3. mesto Katja Gutnik, kadetinja U – 12, na 3. mesto Neje Gutnik, kadeti U – 12; na 2. mesto Sanja Smiljanič, kadetinja U – 15, na 3. mesto Ana Verdinek, kadetinja U – 15; na 2. mesto Nina Špruk, mladinke U – 19, in 3. mesto Lea Lazar, mladinke U – 19.

JaB

Pozimi na Kriško goro

Zadnjo nedeljo v januarju 2006 je Planinsko društvo Križe organiziralo tradicionalen zimski pohod na Kriško goro (1582 m) nad Tržičem; tega pohoda se vsako leto udeležujejo tudi logaški planinci. Z avtomobili se je sedmerica planincev odpeljala pod vodstvom Slabe Janeza Slabeta na Gorenjsko proti Golniku, dokler se niso po ozki v hrib speljani cesti pripeljali do parkirišča pred vasjo Gozd (okoli 800 m).

Na zasneženi Kriški gori.

S planinsko opremo – tudi z derezami – so se napotili po markirani in shojeni strmi planinski poti v spodnjem delu skozi gozd, v vršnem delu pa po razglednem grebenu. Na začetku poti je bilo malo snega, proti vrhu pa vedno več. Med potjo, ki se je strmo dvigala v hrib, so se srečevali s planinci, ki so se že vračali. Iz megle se je že lepo videla gorenjska ravnina z bližnjimi vasi. Po slabih dveh urah hoje so dospeli do Koče na Kriški gori (1471 m). Iz zvočnika so donele domače viže. Pred kočo je bilo zbranih veliko planincev.

Najprej so se pohodniki preoblekli, potrdili pohodniški kartonček, se vpisali v knjigo in pomalicali na toplem soncu. Prijetno vreme so izrabili za klepet s prijatelji in znanci, kupili so tudi srečke za srečelov, ki ga vsako leto organizirajo planinci PD Križe za pokritje stroškov pohoda. Od koče je bil lepo viden Tolsti vrh (1715 m), ki s Kriško goro stoji zahodno od Storžiča in z njim vred tvorita nepogrešljivi severni del panorame mesta Kranja; na Tolsti vrh se je odpravil tudi eden logaških pohodnikov. Kriška gora je sicer raztegnjen hrbet brez izrazitega vrha. Megla je vse bolj zakrivala razgled. Kmalu pa so oblaki zakrili sonce, zato so se logaški planinci okoli poldneva z večjo skupino pohodnikov spustili po drugi poti do Zavetišča v Gozdu (862 m), do koder so prišli v slabi uri hoje; tudi tam so se srečevali s planinci, ki so prihajali na Kriško goro.

Po krajšem počitku so po makadamski cesti (okoli 500 m hoje) odšli do parkiranih avtomobilov. Od tam so se sredi popoldneva odpeljali skoz rosenje do Logatca. A lepo dopoldansko vreme je le dopustilo prijeten zimski pohod.

Marinka Petkovšek

PLANINSKI POHOD

Nedelja, 19. marec

Porezen – Tradicionalni planinski pohod

Org. in info: PD Logatec, Janez Slabe,
tel.: 041/ 544 561.

Po Logaški planinski poti

I. del

Logaški planinci smo se 19. februarja udeležili pohoda po Logaški planinski poti (LPP). Zarana se nas je pred Krpanom poleg obeh vodičev – Janeza Rudolfa in Tomaža Nagliča – zbralo še pet planincev. Zaradi slabše vremenske napovedi nekaterih prijavljenih ni bilo na pohod.

Na poti proti Vrhju Sv. Treh kraljev.

Dobre volje smo se peš napotili mimo Škrlja po markirani poti čez Naklo in nato gazili prek Logaškega polja do Jezerca. Mimo žage Petkovšek (nekdanja ladjedelnica AMON) smo prišli v Ložansko dolino. Mimo »kmečkega gostišča Kisovec« smo dospeli do cerkve sv. Hieronima na Petkovcu. Zunanost cerkve in obzidje sta lepo obnovljena. Po krajšem počitku in razgledovanju v sončnem dopoldnevu smo gazili po slabo izhojeni planinski poti ter po nespluženi gozdni cesti prišli čez Novakov Grič do splužene ceste iz Rovt proti Gradišču. Pri ličnem kozolčku s smernimi tablamami smo zavili na levo proti Rovtam in po 4 urah hoje prišli do gostilne »pri Rezki«. Tu smo si najprej potešili žejo in lakoto, si v Vodnik LPP odtisnili žig št. 2.

Pot smo nadaljevali proti Vrhju Svetih Treh kraljev. Malo pod vasjo smo zavili proti Praprotnemu Brdu in po poledeneli cesti prišli v Smrečje, se ustavili v gostilni »Kasarna« (713 m), kjer nam je prijazni gostilničar postregel z dobrimi domačimi klobasami.

Iz Smrečja smo pot nadaljevali mimo cerkve sv. Marije do kmeta Magona na Lavrovcu. Gospodarja sta nas lepo sprejela in ob topli kmečki peči smo se malo razgovorili ter si vtisnili v Vodnik LPP žig št. 3. Pot smo nadaljevali proti vrhu, od koder je bil lep razgled na Podlipo, Šentjošt, Vrhniko, Podpeč. Cerkev sv. Treh kraljev smo videli v isti višini na drugem hribu (884 m). Tukaj smo si ogledali tudi zanimivo sončno uro.

Z Lavrovca smo se spustili v dolino Račevskega jezera, prečkali glavno cesto in se strmo vzpenjali po izhojeni gazi proti Vrhju. Malo od šole naprej smo se ustavili pred vhomom v zanimivo jamo, v kateri so menda aragonitni kristali, dolga pa je 500 m in globoka 80 m. Od tam smo mimo planinskega doma kmalu dospeli do cerkve svetih Treh kraljev, kjer je bilo kar nekaj sprehajalcev. Od razglednika z vrha je ob jasnem vremenu čudovit razgled proti Škofjeloškemu hribovju, Dolomitom, Snežniku in Slivnici; najlepši pa je pogled na Triglav. Po ogledu zasnežene okolice smo stopili do planinske koče (823 m), kjer smo ob prijazni postrežbi končali prvi del LPP, ki smo jo prvič in srečno prešli v zimskih razmerah.

Do doma smo se odpeljali z Oblakovim kombijem.

Marinka Petkovšek

Zimski pohod na Čaven

V jutranjih urah na Prešernov dan smo logaški planinci napolnili Oblakov avtobus, ki nas je popeljal mimo Kalc, kjer so se nam pridružili še trije pohodniki, do Predmeje.

S planinsko zimsko opremo smo se pod vodstvom Jerneja Rusa podali na tradicionalni zimski pohod na Čaven (1242 m) po zasneženi in poledeneli markirani planinski poti. V lepem sončnem vremenu smo se v koloni pomikali proti vrhu, od koder smo imeli lep pogled na Trnovski gozd, Javornik, Nanos, Snežnik; Vipavska

dolina pa je bila zamegljena. Do Koče Antona Bavčerja smo prispeli v uri in 15 minut. Zaradi lepega vremena so bili številni pohodniki vse okrog koč, ki je bila sploh premajhna za vse obiskovalce.

Po prihodu smo se nekoliko okrepčali, vpisali pohod (vodja je za 10. pohod dobil majico) ter poklepetali s pohodniki. Nato smo šli z vodnikom na 15 minut oddaljeni Mali Modrasovec (1305 m) do zaprte koč radioamaterjev. Zato smo se kmalu vrnili k veseli družbi pohodnikov. Opoldne smo se vrnili do Predmeje, kjer nas

je čakal avtobus, ki nas je, potem ko smo se preoblekli, odpeljal do Doma krajevne skupnosti, kjer smo po okusnem obedu tudi zapeli, kot se za kulturni praznik spodobi.

Sredi popoldneva smo se v oblačnem vremenu odpeljali proti domu. Dobra volja ni popustila, in ker sta zakonca-planinca praznovala obletnico skupnega življenja, smo jima nazdravili pri Turku v Hotedršici.

Hvaležni za varno vodstvo smo se kar povabili na naslednji pohod.

Marinka Petkovšek

Iz sveta mladih

Z najmlajšim pisateljem

Miha Šimenc ima za seboj že dve knjigi

Otroci iz Rovt in okolice se že kar nekaj let srečujejo vsako četrtkovo popoldne v krajevni knjižnici ob urah pravljič in zabave. Pohvaliti gre prenekatero starše, ki svoje malčke – vseh se zbira od 20 do 25 – pripeljejo celo zelo od daleč, denimo, Lucija in Mihela prihajata iz Hotedršice.

V četrtek, 9. februarja, je bil v knjižnici prav poseben dan. Na obisk smo povabili učenca 4. razreda naše šole, verjetno enega najmlajših pisateljev, desetletnega Miha Šimenc, ki ima za seboj že dve knjigi; obe sta izšli kot nagrajeni pravljič na natečaju S pravljičjo na potep.

Prvo pravljičjo Zakaj ima žirafa dolg vrat je napisal kot prvošolček. Miha pravi, da je izbral za svojo junakinjo žirafu zato, ker je nekoliko nevsakdanja žival, bolj zanimiva od tistih, ki jih lahko srečamo vsak dan. Pravljičja govori o žirafi, ki je hotela poljubiti sonce, zato ji je zrasel tako dolg vrat. – Druga pravljičja, ki jo je napisal leto kasneje nosi zanimiv naslov Za eno popoldne časa. Temo zanjo je dobil kar doma, kjer ni imel nikoli nihče časa zanj ne za njihova hišna ljubljenska Lejdi in Tačka – psička in muca, ki si od vsega najbolj želita, da bi kdo imel zanju vsaj eno popoldne časa. To knjigo bi moral prebrati tudi kdo od odraslih, da bi spoznal, da za darilo, kot je malo prostega časa, ni treba zapraviti niti tolarja.

Mladi pisatelj Miha.

Na vprašanje, kako to, da se je odločil za pisanje, je bil Miha zelo duhovit. Rekel je, da mu je mamica »težila«, naj vendarle kaj napiše. No, pa se je vsekakor splačalo. Biti kar dvakrat izbran na natečaju za »naj« pravljičjo, seveda, ni mačji kašelj. Če se mu da, pravljičjo tudi ilustrira sam.

Verjamemo, da se bo Mihi nekega dne spet utrnila še kakšna super misel za novo knjigo, ki bo gotovo zanimiva, kot je zanimiv, igriv in sproščen naš Miha, ki je srečanje v knjižnici vzel zelo resno in odgovorno.

Svoje mlade prijatelje je po zanimivem klepetu kar sam pogostil z dobrotami izpod rok njegove mamice in babice.

Besedilo in foto: Metka Bogataj

Zimske počitnice brez snega

Kljub letošnjemu snežnemu obilju so zimske počitnice, ki so jih preživljali naši šolarji zadnji teden v februarju, stekle zaradi močne odjuge tako rekoč brez snega. Namesto na smučanju in sankanju so otroci prebili čas ob računalnikih, televizijskih zaslonih ali s knjigo v roki. – Le redki so se s starši napotili v kak zimski športni center doma ali na tuje.

Vse prazno pred šolo.

Sicer pa otroci soglašajo z »večno« resnico, da vsake počitnice prehitro minejo in so tako vedno prekratke.

Besedilo in foto: France Brus

Mladi notranjski parlamentarci med življenjskimi izzivi

V torek, 7. februarja je OŠ Rovte gostila regijski otroški parlament Notranjske z delovnim naslovom **Tabuji med nami**. Pričeli so ga s himno in pozdravom vsem prisotnim, posebej pa povabljenim gostom: županu Janezu Nagodetu, predsednici sveta staršev Mojci Skvarča, članici zveze prijateljev mladine, predsedniku KS Rovte Petru Cigaletu, ravnatelju Mitji Turku in še posebej ameriški veleposlanici v Sloveniji Caroline M., predstavnicama zdravstvenega doma Logatec in vsem prisotnim.

V otvoritvenem nagovoru je ravnatelj Mitja Turk predstavil gostiteljsko šolo. Po recitaciji Prešernove Vrbe je župan Janez Nagode predstavil občino. Ameriška veleposlanica, katere besede je simultano prevajala Jasmina Kovačič, je dejala, da ameriška ambasada povsem podpira prizadevanja mladih, ki sodelujejo pri demokratični izgradnji. Zanimiva se ji je zdela tudi tema o tabujih, ki jih mnogi zelo radi spregledajo ali se z njimi ne marajo soočiti.

Sledila je predstavitev dela udeležencev OŠ. Najprej je 3. razred OŠ Rovte predstavil odlomek iz zgodbe o stari mami, kjer je prisotna 1. tabu tema – smrt. Učenci OŠ 8 talcev Logatec so govorili o revščini in nasilju; posneli so celo film o revščini, o kateri Logatčani zelo neradi govorijo, ker jih je sram prositi za pomoč. OŠ Prestranek

je skoz skeč spregovorila o neurejenosti v družinah zaradi pijače, preprirov, posledično pa tudi zaradi drogiranja in nasilja nad otroki. Z OŠ Cerknica so opozorili na problem drugačnosti med ljudmi (narodnost, vera, običaji). Opozorili so na zlorabo raznih – tudi legalnih – drog, ki so pogosto dostopne tudi otrokom, saj se trgovci ne držijo dosledno zakona, da otrokom tega ne smejo prodajati. OŠ Ilirska Bistrica je izpostavila problem zlorab bolezni, smrti, odvisnosti, spolnosti pa tudi ljubezni, ki je prav tako tabu tema. Škoda, pravijo, da morajo celo odgovor na vprašanje, kako so prišli na svet, poiskati preko interneta ali med vrstniki.

Voditeljsko odgovornost so vseskozi spretno imeli v svojih rokah deveterji iz domače šole Tina, Žan, Tanja, Larisa in drugi. Mladi so dokazali, da so sposobni dogovarjati se in zrelo sodelovati v razpravah. Končno so prišli do sklepa, da se je treba o tabu temah pogovarjati, si izmenjevati stališča in tako lahko omiliti marsikatero neljubo ali celo škodljivo posledico. Treba je osvestiti tudi starše, da se z otroki dovolj pogovarjajo, saj si, kot je bilo čutiti iz besed mladih, to tudi zelo želijo.

Učenci so pred koncem srečanja izbrali predstavnike za državni parlament, kjer bodo Notranjsko predstavljali Zala, Tjaša, Ana in Ines. Niti celotne organizacije je več kot vzorno imela v rokah svetovalna delavka na OŠ Rovte Miša Stržinar, ki ji gre še posebna pohvala. Šola gostiteljica je svoje goste prijetno presenetila zličnimi darilci, pravo klekljano čipko, ki bo udeležence spominjala na zanimivo in ustvarjalno srečanje. Poslovili so se po slastnem prigrizku in sproščenem pogovoru.

Mladim parlamentarkam pa želimo vso srečo v državnem parlamentu.

Metka Bogataj

Praznični dan najmlajših literatov

»Malo moraš biti odštekan« – tema 6. srečanja najmlajših literatov naše občine

Letos je logaška izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti pri pripravi literarnega natečaja za naše najmlajše literate povabila k sodelovanju Literarno društvo Zeleni oblaki. Literarno društvo se je povabilo z veseljem odzvalo in oblikovalo oblikovali tričlansko komisijo: Vanda Lavrič, Kaja Pregrat in Tine Vučko. Na literarni natečaj – temo »Malo pa moraš biti odštekan« je določila komisija, je v dveh mesecih prispelo sto šestnajst kratkih zgodb. Po številnih medsebojnih razgovorih, branju besedil in kresanju mnenj je komisija sredi januarja, na naslov Izpostave sporočila enainvajset ocenjenih izbranih besedil s šifriranimi oznakami avtorjev. Nato je sledila priprava za tisk zbornika ter organizacija zaključne prireditve s podelitvijo priznanj.

Izpostava je 13. februarja povabila v Narodni dom vse avtorje poslanih besedil, starše, prijatelje, ljubitelje pisanih besed.

Na slovesni, bolje rečeno, praznični prireditvi, ki jo je povezovala Anja Sedej, so zbranemu občinstvu spregovorili člani komisije, predsednica Literarnega društva Branka Novak, podžupan

Komisija je namenila priznanja 21 avtorjem.

Foto: D. Malavašič

Boris Hodnik ter vodja Območne izpostave JSKD Nevenka Malavašič. Obiskovalci, ki so napolnili veliko dvorano Narodnega doma, so tisti večer slišali zanimive in na trenutke šaljive odlomke izbranih besedil, ki jih je ob podelitvi priznanj in knjižnih nagrad prebiral Tina Rupnik. Vmes pa jih je z glasbo žlahtil igralec, pevec, harmonikar, poseben gost večera Janez Škof, ki je s svojim nastopom osrečil in nasmejal številno občinstvo.

NevMa

Športna vzgoja tudi na smučeh

Na osnovni šoli Tabor imamo zelo zabavno in zanimivo športno vzgojo, še posebno v sončnih in toplih, zimskih dneh. Na šoli imamo na voljo dovolj primerne opreme za vsakogar, ki ima željo po teku na smučeh. Pod mentorstvom naših učiteljev Vojka Prezlja in Špele Košak lahko med uro športne vzgoje tečemo na smučeh.

Le hitro na smučih.

Smučine so nam pripravili v bližini šole, tako so s tem mislili tudi na tiste, ki jim ni ravno do vzponov in spustov. Te smučine so primerne tudi za naše najmlajše učence, ki so letos prestopili šolski prag in se s tekom srečujejo prvič. Za tiste z več izkušnjami pa so v bližini pod Sekerico in Tičnico tudi daljše proge z vzponi in spusti.

Naši učitelji si zaslužijo veliko pohvalo za dobro organiziranje ure na svežem zraku, kjer lahko naredimo veliko za svoje zdravje.

Bralci pišejo

Spoštovani bralci, ki se nam oglašate s svojimi pismi!

Prav je, dragi bralci in bralke, da nam pišete, da nam sporočate svoje želje, da s svojimi sporočili opozorite na morebitne nerodnosti, težave, napake..., da s svojimi pismi poveste, kaj vam tudi prija. Prav radi bomo Vaša pisma tudi objavili. Pri tem Vas moramo poprositi za drobno **malenkost**. Če kdo od bralcev iz kakršnegakoli razloga ne mara, da bi njegovo pismo podpisali z njegovim imenom in priimkom, tudi prav. Vendar, in to je pomembno: **ne moremo objaviti pisma, če v uredništvu ne razpolagamo s podatki** (imenom in priimkom ter preverljivim naslovom!) **pisca**. Vsak pisec mora namreč osebno odgovarjati za svoje trditve, za svoja stališča. Ker če pismo nekega pisca sproži reakcijo med bralci, mora pač na vprašanje ali očitke odgovarjati »znani« pisec. Če pisec uredništvu ni znan, odgovarja za očitanja

»prizedetih« uredništvo. Tega pa, razumljivo, ne more nihče nalagati uredništvu.

Januarja smo na uredništvo prejeli zanimivo, polemično pismo, ki zadeva ustreznost oziroma neustreznost objavljanja člankov o kmetijstvu. Pismo bi brez zadržkov objavili, vendar pod pismom piše le: »vaš zvesti bralec Janez«.

Spoštovani naš »zvesti bralec Janez«! To je za uredništvo premalo. Kot rečeno, v uredništvu moramo razpolagati z naslovom pisca.

Pa lepo pozdravljeni!

Marcel Štefančič,
odgovorni urednik

Nekaj žuljev s Cankarjeve

Decembra je minilo dve leti, kar sem se preselila v Logatec. Tu sem se dobro vživela in našla kar nekaj dobrih ljudi. Vendar pa obstajajo tudi problemi, zaradi katerih vam pišem.

1. Lani sem na občino poslala pismo, katerega kopijo prilagam. S Pismom so bili seznanjeni stanovalci Cankarjeve ulice. Vsi stanovalci, ki sem jih dobila doma, so to pismo podpisali, vendar občina ni ničesar ukrenila. Šele v zadnjih dveh tednih sem opazila. Da so večkrat prisotni policisti. Zaradi nekaterih ljudi, ki še vedno vozijo prehitro, bi rada preprečila, da bi prišlo do prometne nesreče.

2. Zanima me tudi, kaj je z vodoovodom. Že nekaj časa iz pipe teče zelo bela voda; predvidevam, da je močno klorirana. To se pred dvema letoma ni dogajalo.

3. Iz Ljubljane sem s seboj pripeljala psa. V Ljubljani smo morali lastniki psov pobirati iztrebke za svojimi ljubljenci. To delam tudi tu. Vendar sem opazila, da kar nekaj psov hodi brez lastnikov po cestah in opravlja potrebo. Če ne bo nihče poskrbel, da bi lastniki psov za njimi pobirali iztrebkov, bomo stanovalci hodili po njih.

4. Vsak mesec je na Cankarjevi ulici tudi sejem. Prostor med Cankarjevo 11 in 15 je v privatni lasti. Kljub temu so tam parkirani avtomobili. Moti me – ne samo mene –, da si nekateri od njihovih lastnikov dovolijo kričati na stanovalce teh dveh hiš. Prosim za nasvet, kako lahko to preprečimo.

5. Moti me tudi neučinkovitost Komunalnega podjetja, kadar zapade sneg. Prav tako mi ni jasno, da stanovalci ne očistijo pločnikov ob hiši, kjer živijo. Mislim, da je to zadeva, ki bi jo lahko rešile inšpekcijske službe.

Iskreno upam, da moje pismo ne bo romalo v koš in se vam že v naprej zahvaljujem za vašo pomoč.

Alenka Klopčič

Vsem ženskam,
ženam
in materam
z najlepšimi željami
za dan žena
in materinski dan!

Uredništvo logaških

Le drobna pozornost...

V Logatcu lahko obiščemo vse vrste kulturnih prireditev (glasbene, pevske, gledališke...). Vsa pohvala organizatorjem; tudi sama se jih udeležujem, saj so kot zdravilo za dušo. Res pa je, da se jih večina dogaja v Dolenjem Logatcu – v krajevni skupnosti Naklo, kar, seveda, ni ovira za obisk.

Enkrat na leto pa se tudi v Kulturnem domu Gorenjem Logatcu odvija prireditev. Lani, 26. februarja, in letos, 19. februarja, je gostovalo Kulturno društvo Menišija iz Begunj pri Cerknici. Dvorana je bila polna, navdušenja in ploskanja kar ni bilo konca. Osebnost pa me je ob koncu nekaj motilo: ne lani in ne letos ni bilo nikogar, da bi se gledališkemu gostom zahvalil. O skromnem cvetu niti sledu...

Pa je vendar tudi to del kulture!

Marinka Dolenc

Dovolj že policijska patrulja

Po zagotovilih ministra za notranje zadeve Dragutina Mateja v logaški občini – kljub peticiji, ki jo je podpisalo več kot 600 občanov – povsem zadošča policijski oddelek.

No, da. Morda pa bi bila dovolj že samo policijska patrulja, ki bi prihajala z Vrhnike v Logatec kontrolirat predvsem, kako so ljudje v avtomobilih pripasani, pa čeprav se prepeljejo le z enega konca parkirišča na drugega. Na vsak način bi bilo vse skupaj še ceneje, posebej če upoštevamo razlago, da bi policijska postaja v Logatcu podražila vso stvar na račun povečanega personala, večjega učinka pa da tako in tako ne bi bilo.

u.e.r.

ZAHVALA

*Lučke na mimem mestu
ne blažijo bolečine;
tam nekje neka zvezda žari
z novim bleščečim sijajem.
Hlad ne pogasi lučk,
le solzo napravi mrzlo.
(Jani Kokalj)*

Zapustil nas je dragi

Marijan Cempre
1927-2005

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje ter sveče in vsem sodelujočim pri pogrebni slovesnosti. Hvala vsem, ki ste našega ata pospremili na njegovi zadnji poti.

*Žalujoči: žena Francka,
otroci Marinka, Marko, Andrej, Urška z družinami,
sestra Mici in brat Ivan*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je sklenila mama

Ana Kodele
1922-2006

Zahvaljujemo se vsem, ki ste našo pokojno mamo pospremili k večnemu počitku.

Hvala tudi vsem, ki se je kakorkoli spominjate!

Vsi njeni

ZAHVALA

Zvonka Korenč

Ob boleči izgubi naše drage žene, mami, mame in tašče se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Še posebej se zahvaljujemo pogrebniemu zavodu Menard in gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen pogrebni obred.

*Žalujoči domači,
sestre in brat*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je sklenil

Ivan Dolenc
27.12.1927-14.2.2006

Ob boleči izgubi dragega očeta, starega očeta in praočeta se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, sosedom, kolektivu PUC, Valkartonu, Upravni enoti Logatec ter osebju Doma starejših na Vrhniki za izrečeno sožalje in tolažilne besede.

Še posebej se zahvaljujemo Pevskemu zboru Hotedršica za žalno petje ter pogrebniemu zavodu Menard, Lovski družini Logatec in gasilskemu društvu iz Gorenjega Logatca za organizacijo pogreba. – Zahvala pa gre tudi gospodu župniku Selanu za opravljeni obred.

*Žalujoči: sin Janez, hčere Jožica, Marjeta in Vida
z družinami ter vnuki in pravnuki*

Skavtstvo – način življenja

IV.

Slovensko skavtstvo v predvojnem času

Začetki slovenskega skavtstva segajo v leto 1922. Takrat so na 1. jugoslovanskem vsesokolskem srečanju sodelovali tudi srbski, češki in poljski skavti. Devet fantov se je tako navdušilo nad njihovim načinom življenja, da so poskrbeli za ustanovitev skavtov na Slovenskem 22. oktobra 1922. Vodilna skavta sta bila Franc Pintar in Metod Brezigar. Pri ustanavljanju so jim pomagali beograjski skavti, ki so jim oskrbeli tudi vse potrebne priročnike, klobuke in značke. Polkovnik Bleiweis je skavtom priskrbel šotore. Ker je želel, da bi nad skavti bedela starejša oseba, so si izbrali poljskega skavtskega inštruktorja Haszlakiewicza.

Po skavtskih poteh.

Leta 1923 so v Ljubljani ustanovili **Župo skavtov**, ki se je leta 1928 preimenovala v Dravsko skavtsko skupino. Ta je bila vključena v jugoslovansko organizacijo – sprva Šavez izvidnika i planinki, kasneje Savez skauta Kraljevine Jugoslavije, ki je bila vključena v WAGGGS in WOSM. Poleti tega leta je bil tudi prvi tabor slovenskih skavtov v Kamniški Bistrici. Enote so bile ločene na moške in ženske, prav tako tudi tabori; organizacija pa je bila enotna.

Ureditev takratne organizacije se je nekoliko razlikovala od današnje. Od 7. do 11. leta so bili volčiči in čebelice, od 12. do 18. leta so bili izvidniki in planinke, od 18. do 21. leta so bili roverji in stanarice, po 21. letu pa so bili člani organizacije pobratimi oz. posestrime. Prvi starešina ji bil Pavel Kunaver. Skavtska organizacija v Sloveniji je vzgajala v krščanskem duhu. Po različnih koncih Slovenije je nastalo 16 skavtskih stegov, ki so se ves čas srečevali s skavti iz drugih držav, imeli tečaje za voditelje, izdajali revije, časopise in knjige.

Leta 1937 je bil v hotelu Union v Ljubljani skupni zbor vseh ljubljanskih skavtov, kjer se je rodila misel, da se zaradi političnega položaja (liberalizem) ustanovijo katoliški skavti kot samostojna veja skavtstva. Ta organizacija je določila za duhovnega voditelja Ludvika Novaka, za načelnika pa prof. glasbe Emila Bevca. Zaradi vojne so 10. junija 1941 skavtsko organizacijo, v kateri je bilo 1380 članov, uradno razpustili.

(Se nadaljuje.)

Tina Rupnik

Iz priročnika za skavtske voditelje Dvigni peruti

Mane iz časa med obema vojnama

Tu je zapis nekaterih drobcev iz naše še žive preteklosti, iz časa med obema svetovnima morijama. Med ljudmi, ki so zaznamovali takratni naš čas, je sredi starega Logatca, do poznih sedemdesetih let prejšnjega stoletja živel tudi Mane Knežević. Še danes je živ spomin nanj in še vedno mi pooseblja staro podobo jugoslovanskega časa ter dogajanj ob takratni jugoslovansko-italijanski meji.

II.

Tega upanja na novo življenje pa niso bili deležni vsi. To nam pove takratni vojaški zdravnik in pisatelj Bogomir Magajna, ko nam z besedami enega svojih resničnih junakov, ki so živeli ob notranjski (logaški) meji še v Jugoslaviji, v zgodbi Graničarji pripoveduje svoji hčeri naslednje: »Dobro si zapomni, kaj ti povem. Vsa dežela do morja je naša in naša duša je spojena z njo. Zato nima nihče pravice, da bi žalil to pokrajino, v kateri spi tudi tvoja mati. Ali me razumeš?« – Nadalje Magajna takole opiše takratni logaški svet ob meji. »Prečuden je bil ta gozd in skrival je v sebi poleg mnogih lepot vse polno nenavadnih stvari, ki so se zadnja leta dogajale v njem. V tem gozdu so graničarji prežali na črne može, črni može so prežali nanje. Toda ta gozd je skrival v sebi ljudi, ki so prežali drug na drugega in katerih srce je bilo otopelo za vsak strah. Sicer pa življenje graničarjev ni bilo lahko. Vsi se niso mogli sprijazniti s to samotno divjino.«

Med te ljudi in v to pokrajino je konec tridesetih let prejšnjega stoletja prišel tudi Mane Knežević, kapitan kraljeve jugoslovanske vojske, Srb iz Like, ki se svoji jugoslovanci ni nikoli odrekel. S seboj je pripeljal tudi ženo Boženo, bosansko katoličanko, ki se je s svojo prirojeno južnjaško toplino znala prikupiti vsem okoli sebe. Tako sta se – takrat tujca vsak v svoji veri – sporazumela z ljudmi okoli sebe in postala Logatčana, kljub dejstvu da je njuna govorica na vsakem koraku potrjevala njuno ne logaško poreklo, in nihče jima takrat tega ni očital.

Srečevanje s tema človekoma mi tudi kasneje in vse do naših časov, ko toliko govorimo in pišemo o »južnjakih«, ni vzbujalo posebne pozornosti glede na njihovo drugačnost, kar sicer danes radi poudarjamo pri druženju z vsakomer, ki prihaja od drugod. Tiho in samoumevno smo vsak s svojimi značilnostmi živeli drug ob drugem. Kar nekaj je bilo takih pred vojno, z logaškim okoljem stopljenih ljudi, ki so postali sestavina logaške srenje in so jih tudi ljudje sprejeli za svoje.

Logatec je v predvojnem času, ko se je državna meja ustalila nekje za Kalcami in Hotedrsko, postal živahno trgovsko ali bolje *kontrabantarsko* ali tihotapsko središče, z vsemi spremljajočimi dejavnostmi, ki jih je tako življenje prinašalo s seboj. Zato v takratnem Logatcu ni manjkalo številnih gostiln in vinotočev – pravijo, da jih je bilo okoli trideset – pa tudi ne živahnega prekupčevanja in še posebno dobro organizirane odvetniške službe.

(Se nadaljuje.)

MiP

Pustovanje v Beli krajini

Logaški upokoјenci smo se 24. februarja z dvema avtobusoma odpeljali proti Metliki. Pod vodstvom predsednika društva Franca Verbiča smo dospeli v romarsko središče Tri fare – s tremi cerkvami v Rosalnicah, nedaleč od Metlike.

Tam nam je metliški prošt Božnar opisal zgodovino cerkva, ki so stare najmanj 500 let. Z veseljem smo si ogledali lepo urejene in z bogatimi freskami poslikane božjepotne cerkve.

Sredi dneva se nam je po ogledu dokaj mrzlih cerkva prileglo okrepčilo, po katerem smo se odpeljali v Metliko na ogled Slovenskega gasilskega muzeja dr. Branka Božiča; v Metliki je bilo 18. septembra 1869 ustanovljeno prvo prostovoljno gasilsko društvo na Slovenskem. Tam je prikazan razvoj gasilstva na Slovenskem. V muzeju so predstavljeni tudi trije utemeljitelji slovenskega gasilstva: Ignacij Merhar, Fran Barle in Josip Turk.

Po ogledu muzeja smo se odpeljali iz deževne Metlike proti vasi Krasinec in se spotoma ustavili pred vasjo Otok na levem bregu Kolpe, kjer stoji sredi polja spomenik – vojaško letalo DC3 iz 2. svetovne vojne; od jeseni 1944 do aprila 1945 je bilo tu letališče za zavezniška letala, ki so odvažala ranjence in druge ogrožene osebe.

V gostilni Romana Kapušina smo bili v lepo urejeni jedilnici postreženi z okusnim kosilom. Pričakal nas je tudi muzikant Martin, ki nas je od prihoda sredi popoldneva do večernih ur razveseljeval s poskočno glasbo, humorjem in nekaj skeči. Tu sta nas pričakala tudi naša člana: Ivanka z možem, ki sta bila tam »na dopustu«; Ivanka je namreč tam doma in prav rada se vrača obdelovat rodno grudo.

Predsednik društva je tedaj praznoval rojstni dan in je dal

Dovolj varno pod DC 3?

vsem za »rundo«. Seveda smo mu zaželeli vse najboljše s pesmijo in solo plesom. Nekateri smo se pustnemu času primerno namaškarakali in pripravili humorni program. Po oceni strokovne komisije so bile tri maškare nagrajene, enako tudi miza, kjer je sedelo največ maškar. Pozno na večer nas je muzikant Martin opozoril na zadnji ples.

Med veselim razpoloženjem smo se pripeljali v zasneženi Logatec, hvaležni vsem za zanimiv izletniški program. Predsednik društva je ob koncu izrazil zadovoljstvo, ker se je izleta udeležilo tudi nekaj novih članov in ker je potovanje potekalo brez nezdov.

Marinka Petkovšek

Nekoč je bila šola v Grčarevcu ...

Na svečnico letos so se pri kmetiji Rudolf zbrali nekdanji učenci in učiteljica podružnične šole v Grčarevcu – ravno na ta dan je minilo 50 let od otvoritve te šole

Septembra 1. 1955 se je Grčarevec, ki je prej spadal pod okraj Postojna, priključil občini Logatec. Zaradi oddaljenosti in prometne varnosti so starši šoloobveznih otrok zahtevali od občine, da se v Grčarevcu odpre osnovna šola. Do tedaj so grčarevski otroci obiskovali šolo v Planini. Po zimskih počitnicah so 2. februarja 1955 odprli v Grčarevcu štirirazredno šolo kot podružnico matične šole Gorenji Logatec, katere ravnateljica je bila Tončka Prevec.

Šolski prostori so bili v »firštovi hiši«, kjer je do 2. svetovne vojne prebivala nemška družina Schulz. Hiša je bila sicer v lasti grofov Windischgrätz, gospod Schulz pa je bil grofov gozdni nadzornik. Po vojni so v hiši prebivale družine, katerih očetje so bili zaposleni pri Gozdnem gospodarstvu Postojna. V grčarevsko šolo je bila iz Logatca premeščena mlada učiteljica Rozalija Redek, kasneje poročena Korenč. Pouk je potekal v nemogočih razmerah, saj razen šolske table skoraj ni

bilo drugih učil, da o sanitarijah niti ne govorimo... Šolska oblast učiteljici ni omogočila stanovanja, tako je nekaj časa stanovala »pri Jernejevih«, nato pa se je preselila v »firštovo hišo«.

Kljub maloštevilnim učencem je šola delovala od druge polovice šolskega l. 1955/56 do šolskega l. 1958/59. Iz Grčarevca so v tistih letih obiskovali šolo: Franc Rudolf, Andrej, Marija in Milena Požencel, Jožefa Mežnar, Antonija in Dušan Klančar, Franc, Peter, Anton in Milan Žigon, Janez in Slavko Logar ter Minka Jeriša, iz Kališ pa Marija, Katarina in Viktorija Košir ter z Grčarevskega vrha Tone in Pavel Brenčič. Zaradi bolezni in porodniškega dopusta sta učiteljico Zalko nadomeščali Silvija Škerlj in Nika Antičević.

Učiteljico Zalko in učence pa na šolo vežejo lepi spomini, zato so se zelo razveselili, ko so v prijetnem ambientu na kmetiji Rudolf zagledali razstavo šolskih učbenikov iz tistega časa, ki jih je za ta namen posodil Slovenski šolski muzej. Vse prisotne je pozdravil predsednik krajevne skupnosti Tabor Franc Rudolf, ki je tudi obiskoval to šolo. Srečanje je bilo zelo ganljivo, saj se nekateri niso videli že desetletja. Pokojnim sošolcem pa je v imenu vseh na grobovih prižgala sveče sošolka Minka.

V intimnem okolju, kakršna je bila nekdanja šola sama, in ob izvrstni hrani in pijači, ki sta jo priskrbela Tatjana in Andrej Rudolf, sicer vrta člana TKŠ društva Grčarevec, se je pogovor zavlekel pozno v večer. Učiteljica Zalka je obujala zanimive spomine na svoje pedagoško delo, na šolske oblasti... Poudarila je, da se vedno rada spominja Grčarevčanov, posebej pa svojih učencev, saj je vesela, da so vsi nekako uspeli v življenju. Njeni učenci pa so se spominjali raznoterih dogodivščin, izleta v Crikvenico, nevarne igre z mitraljezom, dogodkov po ukinitvi šole v Grčarevcu...

Ob koncu so si vsi zaželeli, da bi se ob 60-letnici otvoritve šole spet srečali ter se zahvalili zakoncema Rudolf za postrežbo in TKŠ društvu Grčarevec za organizacijo srečanja.

(Se nadaljuje.)

Gvido Komar

Spomladi 1959 - učenci od 1. do 4. razreda; v sredini učiteljica Zalka Korenč.

Foto: G. Komar

Znenada kip sv. Nikolaja

Naravnost presenetljivo!

V drugi polovici letošnjega februarja je pred cerkvijo sv. Nikolaja v Dolenjem Logatcu tako rekoč čez noč na mestu prejšnjega vodnjaka zrastel prek pet metrov visok steber s kipom sv. Nikolaja. Skulptura svetnika, ki jo je izoblikoval kipar Jiři Bezlaž iz Ljubljane, odlitek pa je pripravilo Livarstvo Romana Kamška iz Komende, stoji na prek osem ton težkem granitnem stebru s podstavkom.

Sveti Miklavž.

Vse potrebne izvrtine za montažo spomenika je opravil mojster Petrovčič, montažno delo pa je izvedel z avtodvigalom mojster Šušteršič. Kamnoseška dela pa je vodil kamnoseški mojster Alojz Milek.

Besedilo in foto: France Brus

Zbirka pa taka

Ljudje zbirajo najrazličnejše stvari, ki jih pač zanimajo. Nekateri se ponašajo z bogato zbirko znamk, drugi z zbirko starega denarja ali starega orodja ali česa drugega.

Andrej Šemrov, strojni inženir s Kalca, s sinovi Urošem, Gašperjem in Anžetom ima verjetno največjo zbirko pločevink v občini, če ne celo v državi; kar 1628 jih je, med njimi celo s Kube, iz Koreje, Vietnama, Kitajske in še od drugod.

Zbirka je urejena po zvrsteh pijač, ki so bile v njih. Tako so po policah posebej razvrščene pločevinke za pivo, sokove, mineralne vode in energijske napitke. Pred petnajstimi leti so začeli

Andrej Šemrov sredi svoje nenavadne zbirke.

z zbiranjem najprej sinovi, kasneje sta se jim pridružila še oče Andrej in mama Marija.

Nenavadna zbirka je postavljena kar v stopniščnih prostorih, kjer je še dovolj prostora za nove pločevinke.

Besedilo in foto: France Brus

Poslovalnica Vrhnika
Stara cesta 10 (bivša Planika)
Tel: 01 755 16 01

Poslovalnica Ljubljana
Zaloška c. 18 (bivša Planika)
Tel: 01 5443 143

pravo usnje

Delovni čas:
pon.-pet.: 9.00 - 19.00
sob: 8.00 - 12.00

Končno obutev za občutljive noge. Za lahkoten korak – čevlji Ara – udobni, modni ter ortopedsko oblikovani.

*** Kupon za 10% popust na vso obutev Ara**

*** Akcija traja do konca aprila 2006**

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3700 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

Mihova podrtija

Še po drugi svetovni vojni je bila Mihova domačija z mogočno anovansko hišo, gospodarskim poslopjem in kozolcem ponos njihovega »dohtarja«, njegove žene Berne in kraja sploh. Po smrti travnika in kasneje še njegove žene je prešla domačija v roke dedičem, zanjo niso skrbeli, prodati pa je tudi niso hoteli. Po pripovedovanju omačinov je imel pri tem besedo tudi Republiški zavod za spomeniško arstvo.

Zob časa je neglede na vse okoliščine opravil svoje in danes je omačija taka, kakršna je, klavrna; le komu v korist in ponos?!

Besedilo in foto: France Brus

Med Vikingi iz Grčarevca

Tudi letošnja pustno soboto so se maskare pod pokroviteljstvo TKŠ društva Grčarevec zbrale na kmetiji Rudolf. Slabo vreme je botrovalo osipu števila maskar. Letošnji pust je bil v znamenju vikingov, direktorja veterine in njene kure, starke državne uprave, nune, pike nogavičke vinetuja.

Pustu pač ni moč u

Večina vaščanov je bila maskar vesela in jim prijazno in široko odprla vrata svojih domov. Tistim pa, ki so se maskar ustrašili in opazovali izza zaves, naj povem, da bojo imeli naslednje leto ponovno priložnost opogumiti se in jim odpreti vrata.

Po napornem sprevedu je Tatjana na kmetiji Rudolf poskrbela za lačne, žejne in utrujene maskare.

Besedilo in foto: Vili Černiv

Vsak petek
ples ob živi glasbi

NOVO V NAŠEM CENTRU
SALON LEPOTE

► depilacija, manikura, pedikura, nega obraza

MASAŽNI SALON

SOLARIJ

GRC ZAPOLJE
(GOSTINSKO REKREACIJSKI CENTER ZAPOLJE - LOGATEC)
VELIKA NAGRADNA AKCIJA
POJEJ IN ZADENI
V RESTAVRACIJI LOGATČANKA
Akcija traja do 13.5.2006

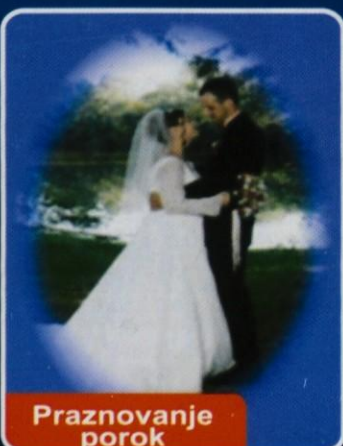

Nagradni kupon (priloge vsaki, ki vsebuje gostinsko storitvo v restavraciji LOGATČANKA v znesku nad 3.000,00 SIT, velja samo za gostinsko plačilo)

GOSTINSKE STORITVE
MALICE - KOSILA - POROČNA SLAVJA

Akcija PIZZA: ob naročilu štirih

1
GRATIS

Praznovanje
porok

Vinska klet

Restavracija za 180 oseb

GRC ZAPOLJE

Gostinsko rekreacijski center
Zapolje, Logatec (GRC Zapolje)
IOC Zapolje III/5
1370 Logatec
Telefon + 386 (01) 759 11 70
Fax + 386 (01) 759 11 71

info@grc-zapolje.si
www.grc-zapolje.si